ദേശാഭിമാനി 1924-25

വാല്യം 15 ലക്കം 11

N25·15·10·

156752

Regd. No. M. 916.

SEP1925 ... MADRAS

THE VEDANTA DIPIKA

வேதாந்த தீபிகை.

க்ரோதனவஸு,

1924—1925.

[illegible]ம் 15.

ஆவணிமீ.

AUGUST.

ஸஞ்சிகை 11.

பத்ராதிபர். } ச. ஸ்ரீநிவாஸராகவ
காரியதர்சி. } அய்யங்கார், எம்.ஏ.

விஷய ஸூசிகை.

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்:— 259
   சைதன்யரும் அவர் மதமும்.
2. ஸ்ரீ சாரீரக சாஸ்திரஸார ஸங்க்ரஹம்:—
   (ஸ்ரீ. உப. காடாங்தேத்தி - கோபாலாசார்யர்.) 264
3. வைராக்யம் ஆவச்யகம்.—
   ஸ்ரீ. உப. காடக்தேத்தி கோபாலாசார்யர். 265
4. ஆழ்வார்களின் ஸாக்ஷாத்காரம்:—
   ஸ்ரீமான். அ.வ. பத்மநாபராமாநுஜ தாஸ:. 269
5. ஜீவாத்மா தேஹமாகவும் பரமாத்மா-அந்தர்யாமி யாகவும் இருக்கும் தத்வமும் அதன் ப்ரயோஜனங்களும்:—
   ஸ்ரீ. உப. வித்யாரத்நாகரம் நரஸிம்மாசார்யர், குடைவாசல். 274
6. ஸ்ரீபாதுகா ஸஹஸ்ரம் (வ்யாக்யானத்துடன்):—
   ஸ்ரீ. உப. வே. பண்டிதபூஷணம் சே. நரஸிம்மாசார்யர். 41
7. ஸ்ரீ ஸச்சரித்ர ரக்ஷை (தமிழ்மொழி பெயர்ப்புடன்)—
   ஸ்ரீ. உப. வே. பண்டிதபூஷணம் சே. நரஸிம்மாசார்யர். 13

Office:—2/11, Adiappa Mudaly Street, Purasawalkam.

K. R. Press, Madras.

வருஷச் சந்தா ரூ. 3—0—0.] [ஸஞ்சிகை 1

ன
ஜாதி
ளையாட்
புத்திசாலி
அடைந்தார்

உலக ப்ரசித்தி பெற்றது.

“டிக் - டாக்” | கடியாரம் விலை, | ரூ. 3.

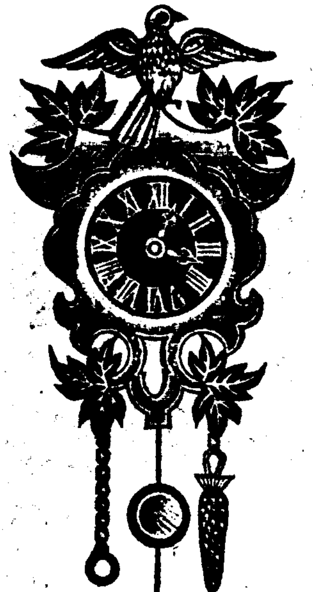

ஜெர்மனி தேசத்தில் செய்யப்பட்டது. மிக்க அழகாயுள்ளது. சுவற்றில் மாட்டக்கூடியது. காலத்திற்குச் சரியான மணியைக் காட்டக்கூடியது. விலை குறைவு. பலமதிகம். இன்றைக்கே எழுதுங்கள்.

“டிக் - டாக்”

கடியாரம் 1-க்கு விலை ரூ. 3.

(ரிஜிஸ்டர்ட்)

விலாசம்:— பீடர் வாச் கம்பெனி,

தபால் பெட்டி கே. 27.

மதராஸ்.

ரோஜா மொக்கு முத்துமாலைகள்.

26-தினுசுகள்.

இந்த முத்துக்கள் ஆச்சர்யப்படும்படியான ப்ரகாசமுடையவை. அவைகளை நிஜமானவும், போலிமுத்துக்களுடன் வைத்துப்பாருங்கள். நிஜமுத்தைவிட மட்டம் என்று தோன்றினும் போலிமுத்துக்களைக்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டம் என்று உங்களுக்குத் தோன்றாவிட்டாலும் வாங்கின 8-தினங்களுக்குள் மாலையை வாப்ஸ் செய்தால் கொடுக்கப்பட்ட பணம் திருப்பி அனுப்பப்படும். 18-அங்குல நீளமுள்ள தங்கமுகப்புடைய மாலை ம்ருதுவானப்பட்டால் மூடப்பட்ட அழகான சிறுபெட்டியுடன் ரூ 8-க்கு வி. பி. யில் அனுப்பப்படும். ஏமாறாமல் முன்னமேயே எழுதித் தருவித்துக்கொள்ளுங்கள். பலவித மோஸ்தர்களாய் 16-விதமான வர்ணத்தில் வாஸனையுடன் கூடினதாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அப்பு என்ற அலுமினியம் சோப்பு.

ஐரோப்பாவில் ஒருபெரிய தொழிற்சாலையில் தயார் செய்யப்பட்டது. அழுக்கடைந்த, ...மான அலுமினியம் பாத்ரங்களை உபயோகப்படுத்தி உங்களுடைய தேஹாரோக்யத்தை ஏன் பாழ் பண்ணுகிறீர்கள். இந்த ஸோப்பை உபயோகித்துக் கழுவி சுத்திசெய்துகொள்ளுங்கள். இது சுத்திசெய்து மெருகு கொடுக்கும். 100-பாத்ரங்களை சுத்திசெய்ய ஒரே சோப் போதுமானது. உலகத்திலிருக்கும் ஹாஸ்டல்கள், போஜனசாலை ...ட்டல்கள், ஆஸ்பத்திரிகளில் இது உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

சின்னப்பெட்டி 10-அணா, பெரியபெட்டி ரூ 1—4—0.

...ல்பமாய் வாங்கினால் வி. பி. யில் அனுப்பமுடியாது. அலுமினியம் ஸோப்பு ...ணமாகவே கட்டவேண்டும்.

...al Buildings (Punjab) | Distributors Agencia Mercantil -y- Martima,

ஸ்ரீ:

[illegible]

வே தா ந் த தீ பி கை.

பத்ராதிபர் } ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ராகவ அய்யங்கார், எம். ஏ.
கார்யதர்சி }

ஸம்புடம் 15.] குரோதன௵, ஆவணிமீ. [ஸஞ்சிகை II

[illegible]
[illegible]

[ஸ்ரீபாகவதம்-1-9-28.]

ஸ்ரீ:

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

சைதன்யரும் அவர் மதமும்.

சரிதம்:— வட இந்தியாவில் ப்ரதானமாய் வங்காளதேசத்தில் ப்ரஸித்தமாய்ப் பரவியிருக்கும் வைஷ்ணவமதத்துக்குச் சைதன்யமதமென்றுபெயர். இது விஷ்ணுவைப் பரதேவதையாகக் கொண்டது. இம்மதத்தை ப்ரவர்த்திப்பித்தவர் சைதன்யர் என்பவர். இவரைக் கௌரங்கர் என்றும் சொல்லுவார்கள். இவர் கல்கத்தாவுக்கு வடக்கில் அறுபது மைல் தூரத்தில் வங்காளத்துக்கு முன்காலத்தில் ராஜதானியாகவிருந்ததும், ஸம்ஸ்க்ருத பாஷைக்கு ஜன்மபூமி என்று சொல்லப்பட்டதும், எல்லா சாஸ்த்ரங்களிலும் பாரங்கதர்களான வித்வான்களால் நிறைந்ததும், பெரிய ஸர்வகலாசாலையுடன் கூடினதுமான நவத்வீபம் என்னும் ஊரில் கி. பி. 1485௵த்தில் ஸ்ரீஹத்த அல்லது திபேத் என்னும் தேசத்திலிருந்து வந்து குடி ஏறின ஒரு வைஷ்ணவ ப்ராஹ்மணனுக்குப் பிறந்தவர். இவர் வழக்கப்படி தம்ஜாதி குலத்துக்குத் தகுந்த வித்யையை அப்யஸித்து வந்தார். இவர் விளையாட்டில் மிகவும் ஆசையுள்ளவராக இருந்தபோதிலும் கூர்மையான புத்திசாலியாதலால் படிப்பிலும் அஸாதாரணமான பாண்டித்யத்தை அடைந்தார்

18672

ஸ்ரீபாகவதம், ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை இவைகளையே ஸதா அநுஸந்தானம் பண்ணிக்கொண்டுவந்தார். இவருக்குப் பால்யம் முதலாகவே பகவானிடம் மிகுந்த ப்ரீதியும் அன்பும் ஏற்பட்டன. இவர் வல்லபாசார்யருடைய பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டார். இருபத்தைந்தாவது வயதில் க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தைவிட்டு, நேமி என்னும் பெயர் வைத்துக்கொண்டு தேசஸஞ்சாரஞ்செய்ய ஆரம்பித்துத் தன்னுடைய மதத்தை ஆங்காங்கு ஜனங்களுக்கு உபந்யாஸம் செய்துகொண்டேபோனார். காசி, ஜகந்நாதம், ஸ்ரீரங்கம் முதலிய ஆஸேதுஹிமாசலத்திலுள்ள ஸகல திவ்ய தேசங்களையும் ஸேவித்துவிட்டுத் திரும்பிப் பூரி என்னும் பட்டணத்துக்கு ஸமீபத்திலுள்ள நீலாசலம் என்னும் ஊரில் தங்கிப் பகவானைப் பஜனம் செய்துகொண்டிருந்தார். 1527ஹூத்தில் ஒரு நாள், தான் பஜனைசெய்துகொண்டிருக்கும்போது ஸமுத்ரத்தின் அலையின்மீது ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் விளையாடிக்கொண்டிருப்பதாகக் கண்டு உடனே அவ்விடம் ஓடினார். சில சிஷ்யர்கள் அவர் ஸமுத்ரத்தின்மேல் நடந்துபோனதைப் பார்த்ததாகவும் பிறகு அந்தர்த்தானம் ஆய்விட்டதாகவும் சொல்லுகிறார்கள்.

மதம்:— ஸகல அண்டங்களின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிகளுக்குக் காரணபூதனாயும், கருணாநிதியாயும், ஆநந்த ஸ்வரூபியாயும், ஸர்வ சக்தியுள்ளவனாயும், ஜ்ஞானஸ்வரூபியாயும் பரமாத்மாவுமான விஷ்ணுவே பரதேவதை. அவர் உலகத்தில் தர்மம் சீர்குலைந்து அதர்மம் மேலிடுங்காலத்தில் தர்மத்தை ரக்ஷிப்பதற்காகப் பூர்ணமாகவும் அம்சமாகவும் அவதரிக்கிறார். அதில் கிருஷ்ணாவதாரம் மிகவும் முக்யமானது. கிருஷ்ணன் பரதேவதையென்பதும் அவரிடம் பக்திசெய்துவந்தால் மோக்ஷத்தையடையலாமென்பதும் பக்தியைத் தவிர வேறு எவ்விதமாயும் மோக்ஷத்தையடைய முடியாதாகையால் ப்ரேமையுடன் நாமசங்கீர்த்தனம் செய்வது மிகவும் முக்யமென்பதும் அவருடைய கொள்கை. ஒருவன் தனக்குப் பிரியமான பத்னியுடன் ப்ரேமை கொள்வதுபோல் பகவானிடம் நாம் ப்ரீதி பண்ணுவது பக்தியென்று அவருடைய அபிப்ராயம். இவ்விதம் பக்தி பண்ணிக்கொண்டு தன்னை மறந்து பரமாத்மாவையடையவேணுமென்று எல்லாருக்கும் உபதேசித்து வந்தார். பக்தியின் நிஜஸ்வரூபத்தை ஜனங்களுக்கு உபதேசிப்பதற்காகவே ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இவராக அவதரித்தாரென்று அம்மதாவலம்பிகள் நம்புகிறார்கள்.

இவர் அவதரித்த காலத்தில் நாடெங்கும் ஆக்ரமித்த புத்தமதம் மிகவும் தாழ்ந்த ஸ்திதிக்குவந்து, மடங்களில் ஸந்யாஸிகள் கிரஹஸ்த தர்மத்தை ஆசரித்து வந்ததனால் ஜனங்களுக்கு அம்மதத்தில் ஒரு அருவருப்பு உண்டாயிற்று. இந்து மதத்தில் யாகஞ்செய்வது ஜீவஹிம்ஸை என்றெண்ணி அந்த மதத்தில் த்வேஷத்தால் ஒவ்வொருவனும் தான்தோன்றியாய் ஒவ்வொரு மதத்தை ப்ரவர்த்திக்க ஆரம்பித்தான். ராமாநந்தர் என்பவர் ஜாதி வ்யத்யாஸமில்லையென்றும் கபீர் வேதம், கொரான் இவை இரண்டையும் ஒப்புக்கொள்ளாமல் உலகத்துக்கு ஒரே மதமாயிருக்கவேண்டுமென்று ஜனங்களுக்கு உபதேசிக்கவாரம்பித்தார்கள். பத்தாவது நூற்றாண்டில் சேன என்னும் வம்சத்து ராஜாக்கள் வங்காளத்தை ஆண்டுகொண்டிருந்தபொழுது சைவமதம் பரவத் தலைப்பட்டது. அந்த ஸமயம் சாக்தமதமும் வ்ருத்தியடைய ஆரம்பித்தது. இவ்விருமதஸ்தர்களும் ஒன்று சேர்ந்து சக்திபூஜை, யோனி லிங்க பூஜை மேலானது என்றெண்ணிச் செய்து வந்தபொழுது வ்யபிசாரமே புருஷார்த்தமாகிவிட்டது. மிருகங்களை ஏராளமாகச் சக்திக்குப் பலியிட்டதாலும், ஸ்த்ரீயின் யோனியைப்பூஜை செய்து வந்ததால் ஜனங்களுக்குத் தானாகவே இந்த மதத்தில் அருவருப்புண்டாகிவிட்டது. இந்தச் சமயத்தில் சைதந்யர் ‘அஹிம்ஸா பரமோ தர்ம:’ என்று ப்ராணி ஹிம்ஸையே உதவாதென்றும் ஜாதி வ்யத்யாஸமில்லையென்றும் உலகத்தில் மனிதனாய்ப் பிறந்த எல்லாரும் வாசியில்லாமல் சமமென்றுந் தன்னுடைய மதத்தை உபந்யாஸம் செய்தபடியால் பௌத்த சாக்த மதங்களில் அருவருப்புக் கொண்டு ஆயிரக்கணக்காய் ஜனங்கள் இவர் மதத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள். ஜாதி வ்யத்யாஸமில்லையென்று சொன்னதால் நடுவான ஜாதியாரும் தாழ்ந்த ஜாதியாரும் இவர் மதத்தை அவலம்பிக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

கபீர் என்பவர் இந்துக்களை மாத்ரம் ஒன்றுசேர்த்தார். இவரோ துலுக்கர்களையும் சேர்க்க ஆரம்பித்து, கௌர் என்னும் ஊரின் மந்திரிகளான ரூபா, ஸேனட்டேன், என்னும் இரு மஹம்மதியர்களைத் தன்னுடைய மதத்தில் சேர்த்துக்கொண்டார். இவ்விதம் சேர்த்ததினால் கணக்கில்லாத ஜனங்கள் இவருடைய மதஸ்தரானார்கள்.

இவருக்கு அத்வைதாநந்தர் நித்யாநந்தர் என்று இரண்டு சிஷ்யர்களிருந்தார்கள். இவர் தேசஸஞ்சாரம் செய்து மதத்தை உபந்யஸித்துக் கொண்டு போனபொழுது, இவர்சிஷ்யர்கள் இம்மதத்தைத் தங்களூர்களில் உபந்யாஸம் செய்து ஜனங்களை இம்மதத்தைத் தழுவும்படி செய்துவந்தார்கள்.

இம்மதாவலம்பிகள் பித்ருச்ராத்தம் செய்கிறார்கள். க்ருஷ்ண ஜயந்தியைத்தவிர ஹிந்துக்களின் வ்ரதங்களில் வேறொன்றையும் அனுஷ்டிக்கிறதில்லை. இவர்களுக்கு உபதேசம் ஆகும் மந்த்ரம், ஹரேக்ருஷ்ண ஹரே க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹரே ஹரே, ஹரே ராம ‘ஹரே ராம ராம ராம ஹரே ஹரே’ என்பதுதான். இத்தையே பாடிக்கொண்டு நாமசங்

கீர்த்தனம் செய்து வருகிறார்கள். இந்த மதத்தில் முதல் அநேகர் சேர ஆரம்பித்து, பிறகு வரவரக் குறைந்துவந்தார்கள். இந்தமதம் வடதேசத்தில் நிலையுள்ளதாகவிருக்கிறதே தவிரத் தென் இந்தியாவில் ப்ரசாரம் அடையவில்லை. இதற்குக் காரணம் சைதன்யர் உபதேசித்த பக்திக்கும் நம்முடைய மதத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படும் பக்திக்கும் உள்ள வ்யத்யாஸமே.

நம்முடைய ஸித்தாந்தத்தின்படி மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு மார்க்கங்கள் இரண்டே. பக்தி ப்ரபத்தி என்பனவாம். பக்தியோகம் செய்ய முடியாதவர்களுக்கு ப்ரபத்தி உபாயமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பக்தியென்பது ப்ரீதியுடன் ஒருவஸ்துவை இடைவிடாமல் நினைத்துக்கொள்ளுதல். பகவானிடம்நாம் பக்தி பண்ணுவது என்பது, பகவானைத்தவிர உபாஸ்யமான தேவதை வேறு ஒன்றுமில்லை என்ற நிச்சயம் உடையவர்களாய், நாம் அவருக்கு வசப்பட்ட ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளை உடையவர்கள் என்ற நிச்சயத்துடன், எண்ணிறந்த கல்யாணகுணங்களினால் பகவான் மேலானவன் என்கிற ஜ்ஞான முள்ளவர்களாகி, அடைய வேண்டியவனும், அடைவிக்கிறவனும் பகவானே, நாம் ஆசைப்படும் எல்லாவஸ்துவும் அவனே, என்று அளவிறந்த ப்ரியத்துடன் அவனை த்யானம் பண்ணுகை. இந்த த்யானம் தைலதாரைபோல் இடைவிடாமல் அநுவர்த்தித்து, வேறொன்றின் ஸ்ம்ருதி நடுவில் வராமல், தர்சனஸமானாகாரமாய் ஸ்பஷ்டமாக ஸர்வாகாரங்களையும் விஷயீகரித்துக்கொண்டு பரமபதத்துக்கு ப்ரயாணம் போகும் க்ஷணம் வரையிலும், நாளுக்குநாள் பகவானிடம் ப்ரீதியும் அவருடைய ஸ்வரூபத்தில் வைசத்யமும் வ்ருத்தியடைந்துகொண்டு, அந்திமப்ரத்யயம் வரையில் அநுவர்த்திக்க வேண்டும். இந்த ஜ்ஞான விசேஷம் அவரபக்தி, பரபக்தி, பரமபக்தி என்று மூன்றுபடிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரபக்தியானது ஸாத்விக ஸம்பாஷணம் முதலிய நல்ல விஷயங்களை மனம் நாடிப்பகவத் ஸ்வரூபத்தை அறியவேண்டு மென்ற ஆசையை உண்டுபண்ணி, நாமஸங்கீர்த்தனங்களைச் செய்யச் சொல்லுகிறது. இவ்விதம் கொஞ்சகாலமானவாறே ஸத்வகுணம் வ்ருத்தியடைந்து கர்மயோகத்தால் மனது நிர்மலமாகி சாஸ்த்ரங்களிலிருந்து தத்வஜ்ஞானத்தை அடைந்து, உபநிஷத்துகளில் சொல்லிய ஸத்வித்யை தகரவித்யை முதலிய வித்யைகளின் பிரிவை அநுஸரித்து அந்தந்த வித்யைகளுக்கேற்பட்ட பரமாத்மஸ்வரூபத்தை அளவிறந்த ப்ரீதியுடன் இடைவிடாமல் த்யானம் பண்ணுகை. இதற்குப் பரபக்தி என்று பெயர். இவ்விதம் செய்துவந்தால் பகவானை ஸாக்ஷாத்கரிக்க வேணுமென்ற த்வரை உண்டாகி இந்த த்வரையால் பகவானுடைய ஸாக்ஷாத்காரம் உண்டாகும். இந்தபகவத் ஸாக்ஷாத்காரம் உண்டானபோது அது மிகவும் ஆநந்தஸ்வரூபமாயிருப்பதால் பெருவிடாய்ப் பட்டவன் தடாகத்தைக் கண்டால்போல அந்தப் பகவானை இடைவிடாது அநுபவிக்க வேணும் என்ற த்வரையை

உடனே உண்டாக்கும். இந்த ப்ரீத்யதிசயத்துக்கு பரமபக்தி என்று பெயர். 'இது அநுபவித்தாலல்லது தரிக்கவொண்ணாத அபிநிவேசத்தை உண்டாக்கி மறக்க வொண்ணாத திருவாணையிட்டு வளைத்துக் கூப்பிடுகையாலே இவனுக்குக் கடுக ப்ராப்தியைக் கொடுக்கும்படி ஸர்வேச்வரனுக்கு த்வராதிசயத்தை உண்டாக்கி இவனை அவாவற்று வீடுபெறப்பண்ணும்' என்று ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் அருளிச்செய்திருக்கிறார். இந்தத்தசையில் பகவானுடன் சேர்ந்திருப்பதே பரம ப்ரயோஜனமாயும் அவரை விட்டுப் பிரிவது மிகவும் துக்கமாயும், அந்தஸமயம் தன் உயிரே தாங்காது என்று "நன்னீர்மை இனி அவர்கண் தங்காது" என்று நம்மாழ்வார் தம் விச்லேஷ தசையைக் காட்டி அருளினார். இந்தப் பக்தி ஸ்வரூபத்தின் உண்மையான நிலையை உலகத்துக்கு வெளிப்படுத்தினது நம்மாழ்வாரும் இன்னும் அவரைப்போலொத்த பரமைகாந்திகளும் என்று சொல்லவேண்டும். மேலும் அவரபக்தி உண்டான பிறகு கர்மயோகம் செய்தால், அதாவது அவரவருடைய வர்ணாச்ரம தர்மங்களை அநுஷ்டித்தால் பாபம்நீங்கி ஸத்வகுணம் மேலிட்டு மேல்மேலும் பக்தியின் வளர்ச்சி உண்டாகும் என்று ஸ்ரீகீதாசார்யன்தானே அருளிச்செய்திருக்கிறார். இப்படி இருக்க இந்தச் சைதன்யர் உபதேசித்தது நம்முடைய முதல்படியான அவரபக்தியே. ஜாதி வ்யத்யாஸமில்லை என்று வர்ணாச்ரம தர்மங்களை ஒழித்த இந்தமதத்தில் அவர பக்தி எப்படி வ்ருத்தியடைந்து பரமபக்தியாக பரிணமிக்கும். இந்த ஆபாதரமணீயமான மதத்தின் தௌர்பல்யம் நம்தேசத்தில் தெரிந்து விட்டதால் இவ்விடம் சைதந்யமதம் வேர் கொள்ளவில்லை.

இப்படி இருந்தும் இச்சென்னையில் இந்தச் சைதன்ய மதத்தை முதல முதலில் ப்ரவர்த்திக்க யத்தனித்தது ஸ்ரீமான் பி. விஜயரத்னபிள்ளை. இவர் 1903௵த்தில் பச்சையப்பன் காலேஜில் சைதன்யருடைய ஜயந்தியை முதல் முதலில் கொண்டாடினார். அவருடைய ஜீவனசரித்ரத்தையும் தமிழ்ப்பாஷையில் பிரசுரம் செய்திருக்கிறார். கோமளேச்வரன் பேட்டையில் கௌரங்க ஸமாஜம் என்று ஒருஸமாஜ மிருக்கிறது. பிரதிவருஷம் அவர்கள் சைதன்ய ஜயந்தியைக் கொண்டாடுகிறார்கள். சிந்தாத்ரிப்பேட்டையிலும் இந்த ஸமாஜம் 17 - வருஷ காலமாக இருந்து வருகிறது. சென்ற ஜூன்மீ 14௳ யுடன் பத்தாவது நாள் உத்ஸவம் முடிவு பெற்றது. கடைசி தினம் சைதன்யருடைய படத்தை ஊர்வலம் கொண்டுவந்து, பக்தர்கள் எல்லாரும் ப்ரேமையுடன் பஜனை செய்தார்கள். எல்லாஜாதி பரதேசிகளுக்கும் ஸாதுக்களுக்கும் அன்னமிடப்பட்டது. கொச்சிதேசத்தில் சித்தூர் என்னும் ஊரில் சைதன்யருக்குக் கோவில் ஒன்று கட்டப்பட்டுப் பூஜை நடந்துவருகிறது.

ஸ்ரீ சாரீரக சாஸ்திரஸார ஸங்கிரஹம்.

(ஸ்ரீ. உப. காடங்தேத்தி கோபாலாசார்யர்.)

[முன் தொடர்ச்சி.]

உடலும் உயிரும்போல் ஒற்றுமையுள்ள ஆராதனரூப கர்மங்களைச் சொல்லுகிறதும், ஆராத்யனை ப்ருஹ்மத்தின் ஸ்வரூபத்தைப் பிரதிபாதிக்கிறவைகளுமான பூர்வபாக உத்தரபாகங்களின் விசாரரூபமாகிய இரண்டு மீமாம்ஸைகளில், பூர்வமீமாம்ஸகர்கள் பசு, புத்திரன், மழை, அன்னம் ஸ்வர்க்கம் இவைமுதலிய ஐஹிக ஆமுஷ்மிகபலங்களுக்கு ஸாதனமாகிய கர்மங்களைப்பற்றிய விசாரமான கர்மமீமாம்ஸையையே முக்கியமாகக் கொண்டார்கள். மாயாவாதிகள் கர்மபாகத்தைத் தள்ளி ப்ருஹ்ம பாக விசாரமான சாஸ்திரத்தையே அங்கீகரித்தார்கள் என்றர்த்தம். ஆகவே விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்திலே இரண்டு பாகங்களுக்குப் பொருத்தம் இருக்கிறது என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். மேற்கூறிய பூர்வமீமாம்ஸையில் ஜைமினி மஹர்ஷியினால் செய்யப்பட்டவை பன்னிரண்டு அத்யாயங்கள். காசகிருத்ஸ்ந மஹர்ஷியால் செய்யப்பட்டவை நான்கு அத்யாயங்கள். மேற்கூறிய பதினாறு அத்யாயங்களில் இப்பொழுது பிரசித்தமாயுள்ளவை 12 அத்யாயங்கள் தான். அவற்றிற்கு பட்டர் ப்ரபாகரர் முராரிமிஸ்ரர் ஆகிய இம்மூவர்கள் தங்களபிப்ராயத்திற்கிணங்க வெவ்வேறு விதமாக வ்யாக்யானங்களைச் செய்தாராதலினால் மீமாம்ஸமதம் மூன்று வகையாகப்பிரிக்கப்பட்டது என்று சொல்லலாம். (சாரீரகஸூத்ரங்கள்) மோக்ஷசாஸ்த்ரமான வேதாந்த ஸூத்ரம் நாலு அத்யாயங்கள் அடங்கியது. அவைகளுக்கு பூர்வ த்விகம் உத்தர த்விகம் என்று இரண்டு பிரிவுண்டு. அவை தத்வம் உபாயம் புருஷார்த்தம் ஆகிய மூன்றையும் விளக்கிக்காட்டுகிறது. ஸர்வ வேதாந்த வாக்கியங்களும் ப்ருஹ்மத்தினிடத்தில் நன்றாகச்சேருமாதலால் முதல் அத்யாயம் ஸமந்வயாத்தியாயம் எனப்படும். இதில் சேதநாசேதந விலக்ஷண ப்ருஹ்மம் ஜகத்காரணமெனச் சொல்லப்படும். அப்படி ஜகத்காரணத்வம் சொல்லுமிடத்தில் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் சொல்லப்படும் யுக்திவிரோதங்களை பரிஹரித்து விரோதமில்லாமையைச் சொல்லுவதனால் இரண்டாவது அவிரோதாத்யாயம் எனப்படும். மூன்றாவது அத்யாயத்தில் ஜகத்காரணனாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட ப்ருஹ்மமே உபாஸனம் செய்யத்தகுந்தது என்று சொல்வதனால் ஸாதநாத்யாயம் என்று பெயர் பெறும். நான்காம் அத்யாயத்தில் அர்ச்சிராதிகதியின் ஸ்வரூபமும் மோக்ஷ

த்தின் ஸ்வரூபம் முதலியது சொல்லப்படுகையால் பலாத்தியாயம் என்று பெயர். ஆக நான்கு அத்யாயங்களிலும் தன்னை அடைவதற்குத் தானே காரணம் என்கிற முக்யமான இவ்வர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. ‘[illegible] நாராயண:’ என்று தாங்கிகளும் சொன்னார்களிறே. இதிலுள்ள அநேக விசேஷார்த்தங்கள் குருமுகமாய்த்தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவையானதால் அவைகளை இவ்விடத்தில் விரியாது ஸங்கிரஹமாய்ச் சொல்லும்படி நேரிட்டது.

ஸ்ரீ:

வைராக்யம் ஆவச்யகம்.

(காடங்தேத்தி ஸ்ரீ. உப. வே. கோபாலாசார்யர்.)

(1) ‘[illegible] பிக்ஷாசர்யம் சரந்தி’ என்றும், (2) ‘[illegible]’ என்றும் சொல்லுகிறபடி வைராக்யத்தை முன்னிட்டு சாஸ்திரசோதிதமான உபாயத்தை அநுஷ்டியாமலிருப்பதாலன்றோ நாமெல்லோரும் ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனை பரவாஸுதேவனுடைய திருவடித் தாமரைகளில் நித்யஸூரிகள்போல் தாயம்போல் [illegible] ப்ராப்தமான கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தை அனுபவிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க அதையிழந்து நிற்பது. ஆகவே நாமெல்லோரும் வைராக்யத்தை முன்னிட்டு புருஷார்த்தமாகிற மோக்ஷத்தில் ருசியுடன் உபாயத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டியது அவச்யமாகையால் அந்த வைராக்யத்தை நாம் அவசியம் தெரிந்துகொள்ளவேணுமென்று ஏற்பட்டது. ஆதலின் வைராக்யத்தையும் அதன் காரண ஸாமக்ரியைகளையும் அடியேனுக்குத் தெரிந்தவரை நிருபணம் செய்கிறேன்.

---

(1) ப்ருஹதாரண்யோபநிஷத். 5-அத்தியாயம் 5 - ப்ராஹ்மணம் 1 - வாக்யம், அர்த்தம் புத்திரரிடத்தில் ஆசை, பத்தினியினிடத்தில் ஆசை, பணத்திலாசை இவைகளைவிட்டு ஸந்யாஸத்தை அடைகிறார்கள்.

(2) [illegible] - எவன் பரமாத்மாவிடத்தில் ஆசையுள்ளவனாய் பரமாத்மாவை ஒழிந்த வஸ்துக்களில் ஆசையில்லாதவனோ அவன் மோக்ஷத்தையடைவதற்கு உரியவன் என்றுமேல் வாக்யம்.

வைராக்யமென்றால் நம்மாலனுபவிக்கப்பட்டுள்ள ப்ரக்ருதியின் பரிணாமங்களாகிய பதார்த்தங்களில், (3) [illegible] முதலான தோஷங்களை அறிந்து அதில் ஆசையற்றிருப்பதுடன், ப்ரக்ருதியை விட்டு நீங்கின ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தின் அநுபவமாகிற கைவல்யத்தினுடைய தோஷங்களை அநுஸந்தித்து, அதிலும் ஆசையற்று, [illegible] தோஷமில்லாமையும் கல்யாணகுணங்களுக்கு ஸ்தானமாயிருக்கையான உபயலிங்க விசிஷ்டனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய வைலக்ஷண்யத்தை ஆராய்ந்து, பரமாத்மாவிடத்தில் ஆசையை அடைந்திருப்பது. ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேசிகனும் ‘ [illegible] ’ என்றருளிச்செய்தார். ஆகவே பரமாத்மாவையொழிந்த வஸ்துக்களில் ஆசையற்றிருக்கையும், பரமாத்மாவிடத்தில் ஆசையும் வைராக்யமென்று சொல்லப்படுகிறது.

அன்னத்தில் த்வேஷமுள்ள ஒருவனுக்கு ஓயாமல் உயர்ந்த ரஸாயனஸேவையினால் அன்னத்தில் த்வேஷம் நீங்கி அதனால் அன்னத்தில் போக்யதாபுத்தியுடன் அதை எப்போதும் ஸேவித்துவருவானே, அதுபோல் ஸம்ஸாருசியாகிற அன்னத்வேஷமுள்ளவர்களுக்கு அதைப்போக்கடிக்கக்கூடிய வைராக்யமாகிற (அதாவது ஸம்ஸாரத்தில் ருசியில்லாமையாகிற) ரஸாயன ஸேவையினால் அன்னமென்று சொல்லக்கூடிய பரப்ருஹ்மமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில் போக்யதாபுத்தி கொழுந்துவிட்டு வளருமாதலால் பகவதனுபவமாகிற மோக்ஷத்திற்கு வைராக்யமும் முக்கியமாகின்றது, இது மோக்ஷத்திற்கு அந்தரங்கோபாயமென்பது, (ப்ருஹ்மஸூ. 3 - 3 - 1 அதிகரணத்தில்) ‘ [illegible]

(3) அல்பமாயிருப்பது (1) அழியுந்தன்மை (2). துக்கத்தினால் ஸம்பாதிக்கக்கூடியதாயிருக்கை (3). துக்கத்துடன் சேர்ந்திருக்கை (4). தன் ஸ்வரூபத்திற்கு விபரீதமான ஸ்வபாவத்தைக் காரணமாக உடைமை (5). மேலும் துக்கத்தைப் பலமாகக்கொண்டிருக்கை (6) ஸ்வபாவத்தில் உண்டாகக்கூடிய ஆநந்தத்திற்கு விருத்தமாயிருக்கை (7).

[illegible] ’ என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரரால் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை நம்மாழ்வாரும், ‘ அற்றதுபற்றெனில், உற்றது வீடுயிர் ’ என்று அதாவது பற்று, ஸம்ஸாரத்தில் ருசியற்றதுயெனில் போமானால், உயிர் - ஆத்மா, வீடு - மோக்ஷத்தை, உற்றது - அடைந்தது என்று பக்தியோகத்திற்கு முக்யாங்கம் என்றருளிச்செய்திருக்கிறார். ஒருவனுக்கு இவ்விதமாய்ச் சொல்லப்படும் வைராக்யம் பகவானுடைய பரமகிருபையினால் ஏற்படுமேயாகில் அந்த சேதனனுக்கு அதைவிட உயர்ந்த பாக்யம் வேறு யாதுளது ? அவன் முக்தனுல்யனுமென்பதில் தடை யாது சொல்லக்கூடும்? அந்த வைராக்யசீலன் வேறொன்றையும் விரும்பமாட்டான். இந்த ப்ரக்ருதிமண்டலமே மோக்ஷஸ்தானமாகக் கூடும். அந்த சேதனன் இங்கிருந்து பகவதனுபவம் செய்வதைவிட மேலான பரமபதம் என்று சொல்லுகிற ஸ்தான விசேஷத்திலும் அபிலாஷை அடையமாட்டான். இதற்கு எவர்கள் திருஷ்டாந்தமென்றால், அநேகம் பெயர்களிருந்தாலும் முக்கியமாய் நான்குபேரை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடலாம். (1) சிறிய திருவடி, (2) பாகவதசேஷத்வமே ருசிக்கப்பெற்ற தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், (3) பகவானுடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தில் தேஹாத்மவாதியான கலியன், (4) துரீயாச்ரமத்திலும் கிடைத்தற்கரியதான வைராக்யத்துக்கு [illegible] நம் [illegible] தேசிகனுமாகிய இவர்களே.(1)‘ [illegible] ’ ஸம்ஸாரிகள் விஷயங்களை காறியுமிழ்ந்த சிறியதிருவடி, ‘ [illegible] ’ ராகவனுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்திலீடுபட்டவென் மனஸ் பரமபதநாதனிடத்திலும் நாடவில்லையென்று, இந்த திவ்யமங்களவிக்ரஹ ஸேவை ஓரிடத்திலும் இவ்விதம் இராதென்று நினைத்து இவ்விதம் ப்ரார்த்தித்தார். (2) தொண்டரடிப்பொடி ‘ இச்சுவைதவிர யான்போய் இந்திர

(1) கங்கையின் புத்திரனான பீஷ்மாசாரியர், சிறியதிருவடியாகிய இவ்விருவர்களையும் ஒழிந்து உலகம் பெண்மானின் குளப்படிபோன்ற அவயவத்திலே மோஹத்தை அடைந்திருக்கும்.

(2) இவ்விடத்தில் அநுபவித்துக்கொண்டுவரும் நாமஸங்கீர்த்தநத்தினால் உண்டாகும் ஆநந்தத்தைவிட அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே சென்று பகவானுடைய லோகத்தை அநுபவிக்கும் ரஸம் ப்ராப்தமானாலும் அதையும் விரும்பமாட்டோம். (திருமாலை 2.)

லோகமாளும், அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்' என்றருளிச்செய்தார். திருமங்கைமன்னன் (3) ஏரார் முயல்விட்டு காக்கைப்பின் போவதேன், என்று அருளிச்செய்தார்.

வைராக்யத்துக்கு ப்ரதமஸரணியாகிய ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகனும், (4) [illegible] ஸததம் [illegible] வைகுண்ட [illegible]' என்றருளிச்செய்திருக்கிறார். இவர்களைக்காட்டிலும் இன்னும் வேறு புருஷர்கள் வைராக்யவான்களாகயிருக்கிறார்களென்று எப்படி சொல்லக்கூடும். ஆகையால் வைராக்யம் என்பதே மேலானதாகயிருக்கிறது. ஆராய்ந்து பார்க்கின் உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு வஸ்துக்களும் ஒவ்வொரு காரணத்தினால் பயமுண்டென்று நினைக்கயிடமுண்டு. இந்த வைராக்கியத்திற்கு ஒரு விதத்தாலும் பயசங்கைக்கு இடமில்லை. எங்கனேயென்னில், எப்பொழுதும் மாலை சந்தனம் முதலிய அலங்காரங்களுடன் வெண்கல மடந்தையர்களுடன் சிற்றின்பத்தையடைவோமென்றாலோ, எந்த சமயம் ரோகம் வந்துவிடுமோவென்று பயம் உண்டாகிறது. விஷய ஸுகத்தை அனுபவிக்க யத்தனித்தால் தாதுக்களுடைய குறைவும், ரோகங்களின் வ்ருத்தியும், ஸம்பத்தின் நாசமும், கர்மநாசமும், ஸௌபாக்யம் வயது யசஸ்ஸு முதலானவைகளின் நாசமும் உண்டாகின்றமையால் பயமும் உண்டாகிறது. ஸத்குலத்தில் ஜனித்தவராயிருப்போமென்றாலோ ப்ரஜையில்லாதவரையில் பயனில்லை. ஐச்வர்யமுள்ளவர்களாயிருப்போமென்றாலோ அரசர்களினாலும் உயர்ந்த தீர்வைகளினாலும் திருடர்களாலும் பயமுண்டாகிறது. கௌரவமாயிருந்து காலத்தைக் கழிப்போமென்றாலோ தாரித்ரியம் பிடிக்கிறது. பலிஷ்டனாயிருப்போமென்றாலோ எவன் பலமுள்ளவனோ அவனுக்கு சத்ரு விசேஷமாயிருப்பதால் பயம் உண்டாகிறது. அழகுள்ளவனாயிருப்போமென்றாலோ கிழத்தனமானது வேங்கைப்புலிபோல் கர்ஜித்துக்கொண்டிருப்பதால் பயம் உண்டாகிறது. தர்க்கம் வ்யாகரணம் முதலிய சாஸ்திரங்களில் ஸமர்த்தனாயிருக்கிறேனென்றாலோ பிரதிவாதி கபடவாதி வ்யவஹாரங்களினால் அவமதிக்கிறானாகையால் பயம். நல்ல குணமுள்ளவனாகியும் ஸ்நானம் ஸந்த்யா இவை முதலியவைகளைச் செய்துகொண்டிருப்போமென்றாலோ துஷ்டர்கள் வெறும் வேஷமென்றும், ஆத்மார்த்தமாய்ச் செய்யவில்லையென்றும் தூஷிக்கிறார்கள். அதினால் பயம் அன்னபானாதிகளாலே சரீரத்தை ரக்ஷித்துக்கொண்டு வருவோமென்று நினைத்தாலோ யமனிடத்திலிருந்து பயம். இப்படி உலகத்தில் ஒவ்வொரு வஸ்துக்களுக்கும் ஒவ்வொரு காரணத்தினால் பயம் உண்டு. வைராக்யம் ஒன்றே பயமில்லாதது என்று அறியவும். இதைப்பற்றி

'போகே ரோகபயம் குலே ச்யுதிபயம் வித்தே ந்ருபாலாத்பயம்
மானே தைன்யபயம் பலே ரிபுபயம் ரூபே ஜராயா பயம் ।
சாஸ்த்ரே வாதபயம் குணே [illegible] பயம் காயே க்ருதாந்தாத்பயம்
ஸர்வம் வஸ்து பயான்விதம் புவி ந்ருணாம் வைராக்யமேவாபயம் ॥'

என்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள் இது எல்லாவற்றிலும் சிறந்திருப்பதாலன்றோ 'ஜ்ஞாநவைராக்ய பூஷணம்' என்று ஜ்ஞானவைராக்யங்களை அணிகலமாககொண்டவர் பரமாசார்யன் என்று கொண்டாடப்படுகிறது. ஆகையால் இந்தத் தனத்தையே எல்லாரும் அடையப்பாடுபடுவது அவசியம்.

---

(3) மாம்ஸம் விரும்புகிறவர்களுக்கு போக்யமாயும், பர்யாப்தமாயிருக்கிற முயல் மாம்ஸத்தைவிட்டு காக்கையின் பின்செல்வது எதற்காக.

சிறிய திருமடல்.

(4) தேவரீருடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தின் ஸௌந்தர்யமனுபவிக்கும் எனக்கு வைகுண்டவாஸத்திலும் ஆசை இல்லை. வரதராஜ பஞ்சா

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார்களின் ஸாக்ஷாத்காரம்.

(ஸ்ரீமான். அ. வ. பத்மநாபராமாநுஜ தாஸ:)

"மலர்மகள் விரும்பும் நம் அரும்பெறல் அடிக"ளும், "முழுவேழுலகுக்கும் நாத"னும் ஆன ஸ்ரீமன் நாராயணனது நியமனத்தால், இஸ்ஸம்ஸாரி சேதனர்களை, கரையேற்றுவிப்பதற்காக மநுஷ்யரூபேண, இவ்வுலகில் நாநாவர்ணங்களிலும் அவதரித்து, பெண்ணும் பேதையுங்கூட அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கலாம்படி ஆழ்வார்கள் அநுக்ரஹித்தருளிய அருளிச்செயல்கள் "கேட்டாரார் வானவர்கள் செவிக்கினிய செஞ்சொல்லே"— என்றபடி, "மூவுலகும் உருகும்" இனிமை வாய்ந்தனவாயும்' "எங்ஙனே சொல்லினும் இன்பம் பயப்பன"வாயும், "எந்நான்று மெம்பெருமானிணையடிக்கீழ்

இணைபிரியாது இருக்கச்" செய்விப்பனவாயும், "எம்பிராற்கினிய"வாயும் விளங்காநின்றன. மற்றும்,

மிகமிகப் பழமை வாய்ந்த ஸம்ஸ்க்ருத சதுர்வேதங்களைப்போல் பண்ணின்பம் நிரம்பப்பெற்ற செந்தமிழ் மொழியிலே, உள்ள த்ராவிட வேதங்கள் மிக்கபெருமை வாய்ந்தன என்பர் "அறியக்கற்று வல்லாரான வைட்ணவர் (ஸ்ரீவைஷ்ணவர்)". "செய்யதமிழ் மாலைகள் நாம் தெளிய வோதித்—தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே"—என்று ஸ்ரீதேசிகன் ஸாதித்தபடியே, பலபல விபரீதங்களை விளைத்து, பற்பல அர்த்தங்களுக்கும் இடந்தந்து, ஸம்சயமே பெருகுமாறு மனதைக் குழப்பிவிடும் வடமொழி வேதங்களைப்போலன்றி, மிக்க எளிய தெள்ளிய நடையிலே, ப்ரபத்தியே உபாயமென்பதை உபதேசித்து, பெறுதற்கரிய பேரின்பத்தை எளிதிற் பெறுகைக்காகத் திவ்யதேசங்கள் தோறும் எழுந்தருளியிருக்கும் அர்ச்சாவதார எம்பெருமான்களையும் காட்டிக்கொடுத்து, தெளிவிப்பன த்ராவிட வேதாதிகளான அருளிச்செயல்களே அன்றோ! இதனை, பகவத்விஷய ப்ரவர்த்தகர்களான பெரியோர்களே பராமர்சிக்கக்கடவர்.

இதனாலன்றோ, இற்றைக்கும் பகவத் கல்யாண குணாதிசயங்களைப்பேசத்தொடங்கி அவற்றின் முடிவுகாணமுடியாது '**யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ**' என்று இளைத்துப்போய் மேன்மேலும் அவற்றை நாடித்தேடிச் செல்வதற்கு அறிகுறியாக எம்பெருமான் உத்ஸவம் கண்டருளும்போது வடமொழி வேதங்கள் பகவானுக்குப் பின்னே பாராயணம் செய்யப்பட்டும், மயர்வறமதிநலம் அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களது திவ்யஸூக்தியான திவ்யப்ரபந்தம் எம்பெருமானது ஸ்வரூபாதிகளை உள்ளபடி உணர்ந்து அவனை ஸாக்ஷாத்கரித்து வடமொழி வேதங்கட்கு முற்பட்டமை தோன்றப் பகவானுக்கு முன்னே பாராயணம் செய்யப்பட்டும் வருவது! இதனை நமது கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹமான ஸ்ரீதேசிகன் விளக்கியருளிய அழகு காண்மின்:—

> விந்த்யஸ்தம்பவிஹாரஹேதி விதுஷாம் வாஸ்ஸமேத்ய ஸ்வயம்
> க்ஷாரம் ஸமுத்ரஜலம் பிபந்தி ஸஹஸா யே பூர்வசாஸ்த்ராத்மநா।
> நித்யம் ஜாதா ம்ருதஜ்வலந்தபநா நித்யஷதக்ஷ்யாத்மநா
> ப்ராசீநாநாம் ச்ருதிவம்சிஷ்டாநாம் வாக்யேஷு சைவம் ப்ரமாணா।

(விந்த்யமலையின் தடையினால் தடுக்கப்படாத வழியை உடையவரும் அதாவது விந்த்யமலையைத் தடுத்தவரும், ஸமுத்ர ஜலமெல்லாம் ஆசமனம்

பண்ணினவரும், ஒரு யோனியில் ஜனியாமல் குடத்திலிருந்து உண்டானவரும், வாதாபி என்னும் அஸுரனைப் புஜித்து ஜீர்ணம் பண்ணிக்கொண்டவருமான அகஸ்த்ய மஹருஷியினிடமிருந்து உண்டானதாக இருந்தாலும் தமிழ்ப்பாஷை, ஆழ்வாராக அவதரித்திருந்த உம்முடைய முகமாய்த் திருவாய்மொழியாக வெளிப்பட்டதினாலன்றோ வெகு பழமை வாய்ந்த வேதங்களிலும் முதலாக எண்ணத்தக்கதாயிற்று.)

அப்படிப்பட்ட மாஹாத்ம்யம்வாய்ந்த த்ராவிடவேதாதிகளிலே இதிஹாஸபுராணாதிகளில் காணக்கிடைக்காத இரண்டொரு வ்ருத்தாந்தங்கள் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதுகாறும் ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸார்வபௌமர்களான ஸ்வாமிகள் பலரும் இதிஹாஸ புராணாதிகளை ஆராய்ந்து பார்த்தும் இவ்விரு வரலாறுகளையும் காணப்பெற்றிலர். '**தத்ஸர்வம் ஜ்ஞாஸ்யஸி யதாவத் த்வம் வத ச்ருதி**' என்று சதுர்முகன் அருளால், வால்மீகிமுனிவர் தாமாகவே பகவதவதார வ்ருத்தாந்தங்களை ஸாக்ஷாத்கரித்தாற்போலே எம்பெருமானால் மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களும் தாமாகவே ஸாக்ஷாத்கரித்த வ்ருத்தாந்தங்களே இவையென்னத் தட்டில்லை. அப்பாசுரங்கள் வருமாறு:—

I

பெரியாழ்வார் திருமொழி 2-ம் பத்து, ஏழாந்திருமொழி "ஆநிரை மேய்க்க"—

> "சீமாலிக னவனோடு தோழமை கொள்ளவும் வல்லாய்!
> சாமாறவனை நீயெண்ணிச் சக்கரத்தாற் றலைகொண்டாய்
> ஆமாறறியும் பிரானே! அணியரங்கத்தே கிடந்தாய்!
> ஏமாற்ற மென்னைத் தவிர்த்தாய்! இருவாட்சிப்பூச் சூட்டவாராய்."
>
> [8-ம் பாட்டு]

(இ-ள்.) மாலிகன் என்னும் பெயரையுடையவனோடு நட்புகொள்ளுவதற்கும் வல்லவனாய், அந்த மாலிகனை நீ, இறந்துபோம் வழியையும் எண்ணி, சக்ராயுதத்தினால் தலையையுமறுத்தாய்; நடத்தவேண்டியவைகளை நன்கு அறியும் ஸ்வாமியே! அழகிய திருவரங்கத்தில் சயனித்துக்கொண்டிருப்பவனே! இருவாட்சிப்பூ சூட்டுமாறு வரவேண்டும்.—(எ-று.)

குறிப்பு:— கண்ணபிரானோடு, 'மாலிகன்' என்பானொருவன் ப்ராண ஸ்நேஹிதனாய், அப்பெருமானிடத்தில் பலதிறப்பட்ட ஆயுதவகைகளைப் பயின்று, கர்வம் மேலிட்டு, ஒருவருக்கும் அஞ்சாது ஸாதுஜனங்களை உபத்ரவப்படுத்திவந்தான். ஸ்நேஹிதனைக் கொல்வது தர்ம விரோதமாதலால், கண்ணபிரானும் ஹிதோபதேசவாயிலாகவாவது; ஆஸுரப்ரக்ருதியான அம்மாலிகனை சீர்திருத்தமுயல, அவனும் தனது தமோகுணப்பெருக்கால்

நல்வழிப்படாது பலபடியாகப் பிதற்றி, ‘ நீ எனக்கு ஆயுதங்களனைத்தையும் கற்பித்தும், சக்ராயுதப்பயிற்சியை மாத்திரம் கற்பிக்கவில்லையே ’ என்று பகவான்மேற் குறைகூறுவானாயினன். ‘ அதை அப்யஸித்தல் உனக்கு ஸாத்யமன்று ; எனக்கே அஸாதாரணமானது ’ என்று கண்ணன் கூறியும் கேளானாய், ‘ எனக்கு இயலாததொன்றும் உளதோ ? அவச்யம் கற்பிக்கவேணும் ’ என்று அம்மாலிகன் நிர்ப்பந்திப்பனாயினன். எம்பெருமானும், இதுதான் தக்கதருணம் ’ என்று திருவுள்ளம்பற்றி, சக்கரத்தாழ்வானை தன் ஒற்றைவிரலால் சுழற்றி மேலெறிந்து திருக்கையிலேற்க, அதனைக்கண்ட அம்மாலிகனும், ‘ இஃது எனக்கு அறிதோ !’ என்று வீரம் பேசி, சக்ராயுதத்தை வாங்கி, சுழற்றி வீசி பிடிப்பதாகக் கருதி, தன் கைவிரலை கழுத்துக்குப் பக்கத்தில் வைத்து நிற்க, அச்சக்கரம் சுழன்று வருவதற்கு போதிய இடமில்லாமையால், அதன் வீச்சு இவன் கையிற் பிடிபடாமல், தலையை அரிந்துவிட்டது ’ என்பது ஆழ்வாரால் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்ற வ்ருத்தாந்தம். மேலும், ‘ மாலிகன் ’ என்பதே அவன் நாமமாயிருக்க, ‘ சீ ’ என்னும் பெருமை பொருந்திய சொல், முன் வருவானேன் ? என்னில், அவன் ஆஸுரப்ரக்ருதியேயானாலும், க்ருஷ்ண ஸ்நேஹத்தால் வரும் மேன்மை நீங்குமோ ? மற்றும், ‘ நண்பனைக்கொன்றான் ’ என்னும் பழி தன்னை சேராதிருக்க,— ‘ தன்னாலே தான் முடிந்தான் ’ என்று சொல்லலாம்படியாக, கண்ணபிரான் அம்மாலிகனை உபாயமாக கொல்வித்தருளினனென்பர். ‘ சாமாறவனை நீ எண்ணி சக்கரத்தாற்றலைகொண்டாய் !’—என்று விசேஷம் தோற்ற அருளிச்செய்தார்.

2

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிய திருமாலை “—27-வது பாசுரம்—

“ குரங்குகள் மலையை நூக்கக் குளித்துத்தாம் புரண்டிட்டோடி,
தரங்க நீரடைக்கலுற்ற சலமிலா வணிலும் போலேன் ;
மரங்கள்போல் வலியநெஞ்ச வஞ்சனேன் ; நெஞ்சு தன்னால்
அரங்கனார்க் காட்செய்யாதே அளியத்தே னயர்கின்றேனே.”

(இ-ள்.) (ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் ஸேதுவில் அணையிடுகைக்காக) வானர வீரர்கள் மலையைத் தள்ளிக்கொண்டுவர தாங்கள் (அணில்கள்) நீரிலே மூழ்கி, (கரையிலுள்ள உலர்ந்த மணலிலே) புரண்டு ஓடி, அலைக்கிளர்ச்சியையுடைய கடலைத் தூர்க்கையிலே, ஒருப்பட்ட கபடமில்லாத அணில்களையும் ஒத்திருக்கின்றேனில்லை ; மரங்களைப்போலக் கடினமான நெஞ்சையுடையவனாய், வஞ்சனையையே தொழிலாக உடையவனாய், அருமந்த மநுஷ்யனான நான், அழகிய மணவாளனுக்கு மனதால் த்யானிப்பதானுங்கூட அடிமை செய்யாமல் அநர்த்தப்படாநின்றேன்,— (எ-று).

குறிப்பு— இப்பாசுரத்தின் அரிய கருத்துக்கள் ஆழ்ந்து சிந்திக்கத்தக்கன. வானரவீரர் கைங்கர்யம் மஹத்தானது ; அவர்களது சக்திக்கேற்றது. அணிற்பிள்ளைகளின் அருமைத்தொண்டோ மிகமிக ஸ்வல்பமானது ; எனினும், அவற்றின் சக்திக்கும், உடல் அமைப்புக்கும், உழைப்புக்கும் மிகவும் மிஞ்சியது. இவற்றுள் அணிலின் சிறு கைங்கர்யமே வியந்து போற்றற்குரியது. அதுபோல பகவத்விஷயங்களில் குரங்கின் வலிமைப் போன்ற த்ருடசக்தி இல்லாவிடினும் தன்னாலியன்றவளவிலேனும் அணிற்பிள்ளையின் ஆஸ்தையைப்போன்ற பக்தியோடும் ப்ரதிபலனை எதிர்பாராது மனமார்ந்த ஊழியத்தோடும் மிகச்சிறிய கைங்கர்யங்கூடச் செய்வேனில்லையே. காயிகமாகச் செய்யாவிட்டாலும் நம்பெருமாள் பக்கலில், மானஸிகமாகவேனும் அடிமைசெய்யாமல் மரங்களைப்போன்ற கடியநெஞ்சும் வஞ்சனைத்தொழிலும் உடையேனாக, கிடைத்தற்கரிய மானிடப்பிறவியின் வாணாளை வீணாளாக்கி, “ பழுதே பலபகலும் போக்கினேனே ” என்று கதறுகின்றார் இப்பாசுரத்தால். மற்றும் ‘ குரங்குகள் ’ என்னும் பன்மைக்கு ‘ மலையை ’ என்னும் ஒருமையை அருளிச்செய்யப்பட்டதன் திருவுள்ளக்கருத்தை விளக்குவாராக, பெரியவாச்சான் பிள்ளை— “ மலைகளாலே கடலைத்தூர்க்கிறவிடத்தில், மலைகளுக்குத் தொகையுண்டாய், குரங்குகளுக்குத் தொகையில்லாமையாலே, ஒரு மலையை அநேகர்கூடித் தொட்டுக்கொண்டு வருவாராய்த்து: ஒரு மலை ஒருவர்க்குப் பாத்தம் போராதபடி பெருமிடுக்காயிருக்கச்செய்தேயும், உபாத்யாயர் ஊசிபோலே, —என்பது : (ஓர் உபாத்யாயர் காலில் தைத்த முள்ளை எடுக்கவேண்டிச் சிஷ்யர்களை நோக்கி ஓர் ஊசிகொண்டுவர ஆஜ்ஞாபிக்க, ஒருவன் கையில் ஊசி அகப்படவும் குருவின் நியமனத்தை ஒருவனே பூர்த்தி செய்வானாயின் நமக்கு என்னாயிற்று ? என்று சிந்தித்து அனைவருங்கூடி எடுத்துச்சென்று குருவிற்குக் கொடுத்தல் வேண்டுமென்று தீர்மானித்து, ஓர் பனைமரத்தில் அவ்வூசியைச் சொருகி அனைவருங்கூடிச் சுமந்துபோய்க் குருவின்முன் போட்டனர் ; முடிவில் கொண்டுவந்த ஊசியைக் கண்டுபிடிக்க இயலாது விழித்தனர் ; குருவும் அவர்களது ஆஸ்தையைக்கண்டு வியந்தாரென்பது கதை.) எல்லோரும் கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம் நிறம் பெறவேணும் என்றிருக்குமவர்களாகையால், இப்படிச்செய்கிறார்களாய்த்து. ஸ்வரூபஜ்ஞானமுடையாரோடு இல்லாதாரோடு வாசியற துரும்பெழுந்தாடும்படியிறே, அடிமைகொள்ளுகிறவர் கையும் வில்லுமாய் நின்றநிலைதான் !” என அருளிச்செய்வதன் அழகு, அனைவராலும், ஊன்றிப்பார்த்துச் சுவைக்கத்தக்கது.

திவ்யப்ரபந்தத்தில், ஆழ்வார்களால், தாமாகவே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்ற பாசுரங்களில், இவ்விரண்டே புல்லறிவுடைய அடியேற்குப் புலனாயின,

கடல்போல் பரந்துகிடக்கும் கருத்துக்களுடைய அருளிச்செயல்களில் இத்தகைய பாசுரங்கள் ஆங்காங்கு இன்னும் பலவும் ஒளிந்து கிடக்குமென்பது உறுதி. திவ்யப்ரபந்த ரஸிகர்களான ஸ்வாமிகளுக்கும் மற்றவர்க்கும் பின்னும் இம்மாதிரியான பாசுரங்கள், அருளிச்செயல்களில் அகப்படுமாயின் அவ்வப்போது நமது "வேதாந்ததீபிகை" வாயிலாக வெளியிட்டு, அருளிச்செயல்களில் ஆர்வமும் ஆழ்வார்களிடத்தில் பக்தியுமுள்ள ஆஸ்திக சிகாமணிகளேயும், பக்தர்களேயும் மகிழ்விக்குமாறு பெரிதும் ப்ரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பெரியோர்கள் எல்லா அபராதங்களேயும் க்ஷமித்தருள்வார்களாகுக.

குறிப்பு:— இப்படியே குடக்கூத்து வ்ருத்தாந்தம், அர்ச்சிராதிகதியில் விசேஷ ஸத்காராதிகள் இளவேறேழும் தழுவிய வ்ருத்தாந்தம் முதலியவைகள் ஆழ்வார்கள் ஸாக்ஷாத்கரித்தவையே. இவற்றைப்பற்றிப் பின்னல் விஸ்தாரமாக எழுதப்படும்.

[பே. அ.]

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

*ஜீவாத்மா தேஹமாகவும் பரமாத்மா அந்தர்யாமி யாகவும் இருக்கும் தத்வமும் அதன் ப்ரயோஜனங்களும்.

(ஶ்ரீ. உப. வித்யாரத்நாகரம் நரஸிம்ஹாசார்யர், தடைவாசல்).

இங்கு தத்வம் என்றதற்கு பர்யாயஶப்தம் அதாவது ப்ரமாணமித வஸ்து ஸ்வரூபம், ப்ரயோஜனங்கள் என்றதற்கு இவியமான அதாவது வஸ்து தத்ஜ்ஞாநஸாத்யங்களான ஃபலங்கள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாகும். எனவே ஜீவேஶ்வரர்கள் சரீரசரிரிகள் என்பதற்குள்ள பரமாணங்களும் இச்சரீரசரீரிபாவம் எவ்வண்ணமான தென்றும், அதன் லக்ஷணஸ்வரூபாதிகளும், இச்சரீராத்ம பாவத்தினல் விளைக்கங்களான ப்ரயோஜனங்களும், இதன் ஜ்ஞானத்தினல் ஸாத்யங்களான பலங்களும், இக்நான்கும் இங்கேகிரமமாக நிரூபிக்கப்படவேண்டியவைக ளாகின்றன.—இவற்றுள் முன்னதான ப்ரமாணத்தை அறிய விரும்புகையில். 'ய ஆத்மநி திஷ்டந் ஆத்மநோऽந்தரோ யமாத்மா ந வேத ய-

*இது மதுரையில் நடந்த சென்ற வார்ஷிக ஸங்கத்தில் உபந்யஸிக்கப்பட்டது.

ஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஸ த ஆத்மாऽந்தர்யாம்யம்ருத:, யோ விஜ்ஞாநே திஷ்டந்—யஸ்ய விஜ்ஞாநம் ஶரீரம்—ஸ த ஆத்மாऽந்தர்யாம்யம்ருத:, என்று காண்வ மாத்யந்தித ஶாகா பேதங்களான ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத் வாக்யங்களும் 'ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா அபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண:, அந்த: ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா, அநேந ஜீவேநாத்மநாऽநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி, ஐததாத்ம்யமிதம் ஸர்வம் என்பது முதலான சாந்தோக்ய ஸுபாலாத்யுபநிஷத் வாக்யங்களும், பத: ப்ராணிந: ஸர்வே ஸர்வே தேவ: ஶரீரமஸ்ய, ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோऽஸி ஸர்வ:, மமைவாம்ஶோ ஜீவலோகே, தாநி ஸர்வாணி தத்வபு:, தத் ஸர்வம் வை ஹரேஸ்தநு:, ஸ ஏவ ஸர்வபூதாத்மா விஶ்வரூபோ யதோऽவ்யய:, ஜகத் ஸர்வம் ஶரீரம் தே, என்கின்ற ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராண ஸூக்திபரங்களான வேதார்த்த ஸங்க்ரஹணங்களும் ஸாத்த்விக ப்ரமாணங்களாக விளங்குகின்றன. இங்கு முந்திய இரண்டு வாக்யங்களில் ஆத்ம விஜ்ஞாந பதங்களினால் ஜீவாத்மாவைச் சொல்லி யஸ்யாத்மா ஶரீரம், யஸ்ய விஜ்ஞாநம் ஶரீரம் என்பதினால் ஜீவாத்மாவை பரமாத்மாவுக்குச் சரீரமென்று நிர்தேசித்து ஏஷ த ஆத்மாऽந்தர்யாம்யம்ருத: ஸ த ஆத்மாऽந்தர்யாம்யம்ருத:, என்றதினால் அம்ருதஸ்வரூபியான பரமாத்மாவுக்கு ஜீவாந்தராத்மத்வம் போதிக்கப்படுகின்றது. மூன்றாவது வாக்யத்தில் அபஹத பாப்மத்வ[redacted]ணவிஶிஷ்டனான பராத்பர ஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாக விளங்குகின்றான் என்று சொல்லப்படுகின்றது. நான்கு ஐந்து ஆறாவது வாக்யங்களினால் முறையே ஸர்வாத்மாவான பரமாத்மாவுக்கு ஜீவர்களிடத்தில் அந்த: ப்ரவிஶ்ய ஶாஸநமும் ஜீவஶரீரகனாய்ப்போந்து நாமரூப வ்யாகரண க்ரியைகளும், ஸர்வதாதாத்ம்யமும் ஸு விஶதமாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகின்றன. மேலுள்ளவைகளான உபப்ருஹ்மண வசநங்களும் ஶ்ரீபராஶரனை பரமேஷ்டிக்கு ஸகல ப்ராணி ஸமூஹமும் வஸிப்பதற்கேற்ற நகரமேயென்க. ஸர்வவஸ்துக்களையும் ஆத்மத்வேந வ்யாபித்திருக்கின்றமையால் நீ ஸர்வஸ்வரூபியாய் ஸர்வஶப்தங்களுக்கும் முக்யார்த்தமாய் விளங்குகின்றாய், ஜீவலோகம் எனது அம்சமே. ஸர்வப்ரபஞ்சமும் உமது உடலே, அவைகளெல்லாம் அவனது உடல். அவற்றுக்கெல்லாம் உயிரான அவனே அவ்வனைத்துலகின் உருவாய் அழிவற்று நிலைநின்று துலங்குகின்றான் என்று ஜீவேச்வரர்களுக்குள்ள ஶரீராத்ம பாவத்தை விசதீகரிக்கின்றன. இன்னும் இவைபோன்ற வசநங்கள் அநேகம் காணக்கிடைக்கும்.

இனி இச்சரீராத்ம பாவத்தின் ஸ்வரூபத்தைச் சோதிப்போம். சிலர் இதை இப்படி நினைக்கின்றனர். குறிப்பிட்ட ப்ரமாண வசனங்கள் ஜீவாத்மாவை ப்ரமாத்மாவுக்குச் சரீரமென்று சொல்லுகின்றன வென்பது உண்மையே. எனினும் கரணுதீநங்களாகவரும் சீதோஷ்ண ஸ்வரூபங்களான ஸுக துக்கங்களின் அநுபவரூபமான போகத்துக்கு ஆஸ்பத தேசமான சரீரமானது இச்சுகதுக்க போகங்களுக்கும் இவற்றிற்கடியான புண்யபாபரூபமான கர்மாவுக்கும் அத்யந்த விதூரனை நிர்தோஷ வாஸுதேவாதி ஸகல கல்யாண குணநிதியான ஸ்ரீநிதிக்கு அநபேக்ஷிதமாயும், அநநுரூபமாயுமுள்ள தொன்றுதலாலும் ஸர்வத்ரஷ்டாவையும் ஸர்வத்ரஷ்டா ஸர்வஸ்ரஷ்டா ஸாக்ஷாத் கரிக்கின்றன நிரவயவனாயிருக்கும் ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனை யஜ்ஞரூபனான பரமபுருஷனுக்கு ஸாக்ஷாத் ஜ்ஞாந ஸாதனமான ப்ராணாதிகளான இந்த்ரியங்களின் அமைப்புக்கொண்டதாகிய யாக்கையின் கண் வாழ்க்கையுண்டென்பது அத்யந்தபரிஹாஸ்ய மாதலாலும் இன்னும் இதுபோன்ற அனேகம் ஸமீசீந ஹேதுக்களாலும் பரமபுருஷனுக்கு ஜீவாத்மாக்களையோ அல்லது இப்ரபஞ்சத்தையேயோ சரீரமென்று சொல்வதெல்லாம் ஸர்வமாயத்தமாஜீவனாட்ட ரூபம் என்பது முதலான சரீரவசத்தின் ஸாக்ஷாத் ப்ரவ்ருத்திமென்ற கருத்தைக் கொண்டல்ல. பின்னென்னவெனில் ராஷ்ட்ரம் ராஜ்ஞ: சரீரம், ராஜா ராஷ்ட்ரஸ்ய ப்ராண:, என்பதுபோல ஸம்பந்தமாத்ர மூலமான ஔபசாரிக ப்ரயோக மென்றே கொள்ளல்வேண்டும், என்கின்றார்கள். வஸ்து தத்வ நிர்ணய நிஷ்ணாதர்களான நமது ஆசார்யர்களோ அஸங்கதமான இக்கூற்றை அங்கீகரியாது அகற்றிவிட்டு ஸர்வப்ரயோகங்களுக்கும் அநுகுணமாக சரீரசப்த ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தத்தை வ்யவஸ்தை செய்து அதுகொண்டு எல்லா ப்ரபஞ்சங்களும் பரமபுருஷனுடைய சரீரமென்றும் சர்வேச்வரன் ஸர்வவஸ்துக்களுக்கும் அந்தராத்மா வென்றும் நிர்தாரிப்பதற்கு ஒன்றுங்குறையில்லை என்று உபபாதித்தருள்கின்றார்கள். அதில் ஸ்ரீபகவத்ராமாநுஜர் விலக்ஷணகாரிகரான ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் உலகத்தில் சரீரம் என்ற சப்தமானது கடம் படம் என்பவை போன்று ஒரேமாதிரியான ஆகாரத்தை யடைந்துள்ளவைகளான த்ரவ்யங்களில் மட்டும் நின்றுவிடாமல் அத்யந்தவிலக்ஷணுகாரங்களான க்ருமிகீட பதங்க ஸ்தாவர ஜங்கம ஸர்வ ப்ராணிகளான நானாவஸ்துக்களிடத்தும் முக்யமாகவே ப்ரயோகிக்கப்படுகின்றமையால் அப்பதத்தின் ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தத்தை ஸர்வ ப்ரயோகங்களுக்கும் அநுகுணமாமாகவே வ்யவஸ்தை செய்யவேண்டு மென்று திருவுளம்பற்றி, கர்மஹேதுகமான

தேஹத்வம், ஸங்கல்ப ஹேதுகத்வம், ப்ராணாயிந யாரணத்வம், இந்த்ரியாச்ரயத்வம், ஸாவயவ தேஹத்வம் இவைகளி லொன்றும் நிர்துஷ்ட ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தமாகாதென்று விலக்கி ஸர்வஸம்மதமான சரீரசப்த ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தத்தை ஸாதித்தருளினர். அதன்ப்ரகாரமோவென்னில், யஸ்ய சேதநஸ்ய யத் த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்தே நியந்தும் தாரயிதும் ச சக்யம் தச்சேஷதைகஸ்வரூபம் ச தத் தஸ்ய சரீரம் இதி சரீர லக்ஷணமேவம் என்பதே. இதுவே ஸர்வ ப்ரயோகானுகுணமான ச்ருதி ஸித்தமான சரீரலக்ஷண மென்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரரின் திருவுள்ளம். இந்த ஸ்ரீபாஷ்யபங்க்தி விஷயமாக ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் ஸாதித்தருளுவது இதுவாகும். இந்த சரீர லக்ஷணபரமான ஸ்ரீபாஷ்ய க்ரந்தமானது ஏகலக்ஷணபரமா? லக்ஷணத்ரயபரமா? என்ற கேள்வையுண்டு. சிலர் இதனுல் சொல்லப்படும் லக்ஷணம் ஒன்றுதானென்கின்றார்கள். அப்படிச் சொல்வதில் வ்யவச்சேத்ய பரிக்லேசம் ஏற்படுகின்றது. அதாவது லக்ஷணசரீரத்தின் ஏகைகாம்சங்களே லக்ஷண தோஷமொன்று மின்றி, லக்ஷ்யப்ரதீதி வ்யவஹாரங்களுக்கு அர்ஹங்களாக விருப்பதால் இதராம்சங்களுக்கு ப்ரயோஜந மேற்படுவதில்லை. ஆனுல் யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே இத்யாதிகளில் சொல்லப்படுகிற ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ப்ரளய ரூபங்களான மூன்று கார்யங்களுள் ஏதேனு மொன்றின் காரணமென்று ப்ரஹ்மத்தைக் குறித்தாலும் அதுவும் நிர்துஷ்டலக்ஷண மாகையிலும் த்ரிதய காரணத்வம் லக்ஷணமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது தான் என்றாலும் ப்ருஹ்ம லக்ஷணத்துக்குப் பரம ப்ரயோஜநம் மிகவும் உத்க்ருஷ்டமான ப்ரதிபத்தியே யாதலால் ஜன்மகாரணத்வத்தை மட்டும் சொல்லுகையில் ஸ்திதாதி காரணத்வம் வஸ்த்வந்தரகமோவென்று ஸந்தேஹம் உண்டாகி அதன் மூலமாய் ப்ருஹ்மம் ஸர்வோத்க்ருஷ்டம், என்கின்ற நிர்ணயத்தைத் தவிற்கு மாதலின், அச்சங்கையின் நிவ்ருத்தியே அங்கு ப்ரயோஜனமாகக் கருதப்படுகின்றது. இங்கு சரீரலக்ஷணத்தின் ப்ரயோஜநமான ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தகோடியில் அத்தகைய பெரிய ப்ரயோஜன மொன்றும் சொல்வதற்கில்லை. யாதலின் அவிடத்தைக் காட்டி அதுபோலிங்குமாகட்டுமென்று சொல்வதும் பொருளுள்ளதாகாது. ஆகவே லக்ஷண த்ரயபர மென்பதே பூர்வர்களின் திருவுள்ளம். அதன் விபாக மெப்படி யெனில்? யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்தே நியந்தும் சக்யம் தத்த்ரவ்யம் தஸ்ய சரீரமிதி ஏகம் சரீரலக்ஷணம் — இந்த லக்ஷண வாக்யத்தின் விசிஷ்டார்த்தமோவெ

னில் ? யாதாமொரு சேதனனுக்கு யாதாமொரு தசாவிசேஷத்தை யடைந்துள்ளதான த்ரவ்யமானது தத்வப்ருதக் ஸித்த விசேஷண மாக அதாவது அவனது சேஷபாவத்தினின்று பிறழவொண்ணாத பிணைப்பை அடைந்துள்ளதொரு விசேஷணமாக நின்றுகொண்டு அவன் தனது அறிவுகொண்டு ஏவுகிறபடியே வியாபரிக்கும் ஸ்வரூபமுளதோ அது அவனுக்குச் சரீரம். உதாஹரணமாக சேதனனாகிய நமக்கு ஜீவாத்மாவுக்கு கரசரணாதி ஸஹித விலக்ஷண பரிணாமத்தையடைந்துள்ள நமது உடம்பெனப்படும் த்ரவ்யமானது நம்மிடம் பிணைப்புண்டு நாம் ஏவுகிறபடி வியாபரிக்கும் தன்மையிலுளது. எனவே இது நமக்குச் சரீரம். இப்படியே ஸமஸ்தப்ரபஞ்சமும் பரமாத்மாவோடு பிணைப்புக்கொண்டதாய் அவன் ஏவற்படி நடக்கின்றதாதலின் இப்ரபஞ்சமெல்லாம் பரமாத்மாவுக்குச் சரீரம் என்றறிக. இப்படியே, யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்தும் தார்யம் தத் தஸ்ய ஶரீரம் இதி இரண்டாவது லக்ஷணம். இதன் பலிதார்த்தமேதெனில் தானுள்ள காலம் முடிய சேதனன் எவனுடைய அறிவுகொண்டே தாங்கப்படும் தன்மைவாய்ந்த த்ரவ்யம் எதுவோ அது அவனுக்குச் சரீரமாகும். இப்படியே யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்தும் தார்யம் சேஷதைகஸ்வரூபம் ச தத் தஸ்ய ஶரீரம் இதி மூன்றாவதான சரீர லக்ஷணம். எந்த சேதனனுக்கு யாதொரு த்ரவ்யம் அவனோடு அப்ருதக் ஸித்தமாயிருந்துகொண்டு அவனுக்கு ஏதேனுமாய் உபகரித்துப் பெருமை தருவதாய் விளங்குகின்றதோ, அது அவனுக்குச்சரீரம் என்பதேயாம் இனி இங்கு இம்மூன்று லக்ஷணங்களினாலும் பலித்ததொரு ஸ்ரீபாஷ்யகாராபிப்ரேதமான லக்ஷணத்தை ஸ்ரீமதாசார்யர் அருளிச்செய்கிறார். யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம் அப்ருதக் ஸித்த விசேஷணம் த்ரவ்யம் தத் தஸ்ய ஶரீரம் இதி - யாவத் ஸத்தாஸம்பந்தா நாதேயத்வம் அப்ருதக் ஸித்த்வம், ஆதேயத்வ விதேயத்வ சேஷத்வாநி அப்ருதக் ஸித்தோபாதயோ ஹேதவ: இதி. எந்த த்ரவ்யமானது எந்தசேதனனோடு ஆதேயத்வ விதேயத்வ சேஷத்வ ஸம்பந்தமுளதோ அது அவனுக்குச் சரீரம். எனவே ஆதேயத்வ விதேயத்வ சேஷத்வ விசேஷங்கள் ஶரீரத்வ ப்ரயோஜகங்களென்று பலிதமாகின்றது, இப்படி ஜீவேச்வரர்களின் சரீராத்மபாவ விஷயமான லக்ஷண ஸ்வரூப் பிரமாணங்களின் நிரூபணம்.

இனி இச்சரீர ஆத்மபாவ தத்ஜ்ஞானங்களிருவ்வபத்தமும் ஸாத்யமுமான பிரயோஜன வர்க்கத்தின் பிரதர்சனம். இந்த சரீராத்மபாவங்கொண்டுதான் ஸர்வ ப்ரபஞ்சங்களையும் ஈச்வரஸ்வரூப தநிச்சாதிநங்களான ஆதாரதேயவிதேயசேஷங்களென்று வ்யபதேசித்தபடி. இவ்விரண்டு வஸ்துக்களுள் இவ்வாதேய விதேய சேஷபாவ ஸம்பந்தம் நிலவுகின்றதோ அது அவற்றுக்குள்ள சரீராத்மபாவத்தினாற்றான். உதாஹரணமாக ஒரு ஜீவனுக்குத்தனது சரீரத்தைப்பற்றிய ஸ்வாதீனதையிருப்பதற்குக்காரணம் அதற்குத் தான் ஆத்மாவாக அமைந்திருப்பதுதான். அவ்விதப் பொருத்தமில்லாததினாலேயே அன்யசரீரத்தைப்பற்றிய ஸ்வாதீனதையொன்றும் அவனுக்கு இல்லை. ஈச்வரனோ ஸர்வ ப்ரபஞ்சத்துக்கும் தானே ஆத்மாவாக நின்று ஸர்வ வஸ்துக்களுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளையும் தனக்கே ஸ்வாதீனமாக வைத்துக்கொண்டு விளங்குகிறான். எனவே ஸர்வேச்வரன் ஸர்வாந்தராத்மாவாகவிருப்பதினாலேயே ஸர்வ ப்ரபஞ்சங்களும் ஸ்வ ஸ்வரூபத்தை இழக்காமல் நிலைத்து நிலவுகின்றது. இப்படி விவேகம் பிறந்தவர் ' நானுன்னையின்றி யிலன் ' என்கிறபடியே அவனுடைய ஸத்தையாலேயே தனக்கு ஸத்தையென்றும், அதுவுமவனதென்றுளன், என்கிறபடி அவனது வ்யாபாரத்தினாலேயே தனது உபாயாதி வ்யாபாரமென்றும், ' தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே ', ' எனக்கே கண்ணனையான் கொள்சிறப்பே ', என்கிறபடியே அவன் ப்ரயோஜந விஷயமாகத் தனக்கு ப்ரயோஜநமென்றும் தெளிந்து நிர்மமராய் வர்த்திப்பார்.

மேலும் ஈச்வரன் ஜகத்ச் சரீரனாயிருப்பதினாற்றான் அவனுக்கு ஜகத்காரணத்வம் உபபந்நமாகின்றது. அதெப்படியெனில், விலக்ஷணத்வாதிகரண ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் முதன்முதலாக உலகத்தில் ஹிரண்யகுண்டலாதிகளிடத்து நியதமாகக் காணப்படுகிற கார்யகாரண ஸாலக்ஷண்யம் அதாவது காரண பூதமான வஸ்துவானது எந்தஸ்வபாவத்தைக் கொண்டு கார்யாந்தரங்களைவிட வேறுபட்டதாகத் தோன்றுகிறதோ அந்த ஸ்வபாவத்துக்கு அதன் காரியங்களிலும் தொடர்ந்திருத்தல்வேண்டுமென்ற நியமமானது அகிலஹேயப்ரத்யநீக ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வபாவமான ப்ருஹ்மத்தினிடத்தும் அதற்கு எதிரிடையான ஸ்வபாவமுள்ள ஜகத்தினிடத்தும் சற்றேனுஞ்சேராது. ஆதலால் ஜகத்தை ப்ருஹ்மகார்யமெனக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு, த்ருஶ்யதே து, இத்யாதியால் விலக்ஷணங்களான க்ருமி வ்ருஶ்சிக கோமய வ்ருஶ்சிகாதிகளிலும் கார்யகாரணபாவம் காணப்படுகின்றமையால் கார்யகாரணங்களுக்கு ஸாலக்ஷண்யத்தின் நியமம் கிடையாதலால் ப்ருஹ்மத்தைவிட விலக்ஷணமாயிருந்தாலும் ஜகத்து ப்ருஹ்மகார்யமென்னத் தடையில்லையென்று ஸமாதாநம் சொல்லி, இதன்மேல் இனி கார்யகாரணங்கள் வெவ்வேறு த்ரவ்யங்களென்று ஏற்படுகின்றமையால் காரணமான ப்ரு

ஹ்மத்தினிடத்தில் முக்தி இல்லாமலேயிருந்து ஜகத் பிறந்து உண்டாகின்றதென்னில், ஸலக்ஷண கார்யவாதம் ப்ரஸஜிக்குமென்று கேட்டுக்கொண்டு, கார்யகாரணங்களுக்கு ஸாலக்ஷண்யம் நியதமன்று, என்றுமட்டும் சொன்னதொழிய காரணத்தைவிட கார்யத்தை வேறு த்ரவ்யமென்றுகூடச் சொல்லிவிடவில்லையாதலால் க்ருமியே விலக்ஷணமான மாக்ஷிகமாக மாறுவதுபோல ப்ருஹ்மமே தன்னைவிட விலக்ஷணமான ஜகதாகாரமாகப் பரிணமிக்கிறதென்று நிர்தாரித்து, இப்படி கார்யகாரணங்களை ஏகத்ரவ்யமாக ஒப்புக்கொண்டால் குண்டலாதிரூபமான கார்யத்திலுள்ள வர்த்துளத்வாதி விகாரங்களெல்லாம் காரண வ்ருதமான ஸ்வர்ணத்தில் சேறுவதுபோல ஜகத்துக்கு ப்ருஹ்மத்தினிடத்தில் ச்ருஷ்டிப்ரளயாதிகள் உண்டாகும்போது ப்ரபஞ்சரூபமான கார்யங்களிலுள்ள அபுருஷார்த்தங்கள் யாவற்றும் ப்ருஹ்மத்தினிடத்தே வரத்தெரிகின்றமைபால் ஒரே வஸ்துவினிடத்தில் ஸாவத்யத்வம் அஜ்ஞாநம் து:கம் ஶோசநம் தௌர்பல்யம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் இவைகள்போன்ற விருத்த தர்மங்கள் வந்தேறும் வகையில் ப்ருஹ்மகாரணத்வத்தை போதிக்கவந்த வேதாந்த வாக்யங்கள் அனைத்தும் அவலமாய் முடியுமென்று பூர்வபக்ஷம் வர, சேதநாசேதந ஸ்வரூபமான ஸமஸ்த ப்ரபஞ்சத்தையும் சரீரமாய்க்கொண்டு ஸர்வத்துக்கும் ஆத்மாவாயிருக்கிற பரப்ருஹ்மத்துக்கு ஸங்கோச விகாஸ ஸ்வரூபமான கார்யகாரணபாவ அவஸ்தைகள் இரண்டையும் ஒப்புக்கொண்டாலும் அவ்வவஸ்தைகளெல்லாம் தேவமனுஷ்யாதி சரீரவான்களான ஜீவர்களுடைய சரீரத்திலுள்ளவையான பால்யம் யௌவனம் முதலான அவஸ்தைகளொன்றும் ஆத்மஸ்வரூபத்தில் சேராதிருப்பதுபோல்ப்ருஹ்மஸ்வரூபத்தில் ஸம்பந்திக்காமலே அதன் சரீரமான ப்ரபஞ்சத்தினிடையே நின்றுவிடுகின்றதாதலால் ப்ருஹ்மத்தினிடம் ஹேயஸம்பந்தத்தைச் சங்கிக்கவுமிடமில்லை. எனவே ப்ருஹ்மகாரணவாதத்தில் குறையொன்றுமில்லையென்றும் இப்பவும் இது தேவோ ராஜா த:, ராஜபுத்ரோ ராஜா த:, தயாஸவவாந்: ப்ரவாஸஸ்ய என்ற வ்யபதேசம்போல முக்யமானதே யென்றும் ஸாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படியே ப்ருஹ்மத்துக்கு ஜகதுபாதாநத்வத்தை ஸமர்த்திக்கையில் ஸ்ரீபாஷ்யே, நசாபி காரணத்வச்ருதி விரோத: தஸ்யா: ஸர்வப்ரகார ஶரீராம்ஶ வ்யவஸ்தாபகத்வாத், என்று சங்காஸமாதானங்களைச் செய்தருளினர்.

இங்கே சங்கிதங்களான ஸர்வதோஷங்களுக்கும் இச்சரீராத்ம பாவமொன்றினாற்றான் நல்ல பரிஹார மேற்படுகின்றது. அன்றேல் அசேதநமான கேவல ப்ரக்ருதியோ பரமாணுக்களோ தான் ஜகத் காரணமென்ற

நிர்ணயத்துக்குப்போய்ச் சேரவேண்டும்படியாகுமாதலால் காரணந்து த்யேய: என்றதன்படி ஆத்மஹிதமான த்யாநத்தில் இழியுமவர், வீரவ: வீரவ:, என்று புலம்பிச்சென்ற பெயர்வழிக்கு வழித்துணையாக நேர்ந்து விடுமாதலால் அவ்வநர்த்தத்தைத் தவிர்த்து, பாரமார்த்த்ய நிர்வேதி, என்று உயர்வை யடைவதற்கு அடிப்படையா யிருப்பது ப்ரபந்நர்களுக்கு எளிதான ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தத்தை நன்குணர்வதே தான். இவ்வதிசயத்தை (உலகத்தில் காணப்படுகின்ற ம்ருத்பிண்டாதிகளான காரணங்களைப்போலின்றி காரணமேவ நிர்விகார ஸ்வரூபதையை) 'நிலைத்தவெல்லாம் பொருள்களுக்கும் வித்தாய் முதலிற் சிதையாமே மனஞ்செய் ஞானத்துன் பெருமை' என்று பூர்வர்கள் பாவித்தருளினர்கள்.

மேலும் பற்பலவிதமான பாதார்த்த ஜாதங்களினுலும் நிறைந்திருக்கும் இப்பரபஞ்சங்கள்யாவற்றிலும் ஜீவ வர்கமே சிறந்ததெனக் கொண்டாடப் படுகின்றது. ஏனெனில்? இதற்கே ஸகல ஹிதாஹித ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திக்கும் காரணமான அறிவு எனப்படும் அருங்குணம் அஸாதாரணமாய் அமைந்து விளங்குகின்றது. இப்படி இதன் உயர்வுக்குக் காரணமான ஜ்ஞாநவஶ ஸ்வரூப விஶேஷவத்தான ஞானமும் ஈச்வரன் இச்சீவர்களுக்கு அந்தராத்மாவாக அமர்ந்திருப்பதனாலேயே இவர்களிட முதிக்கின்றது. இன்றேல் நிர்ஜீவனான சரீரத்துக்குப்போல இச்சீவர்களுக்கும் அறிவுண்டாவதற்கு ஆஸ்பதமில்லாமற்போய்விடும். இங்கு ஒருதீபத்துக்கு ஆதாரம் தைலம், வர்த்தி சுடர் இவைகளடங்கவு மிருக்கையிலும் சுத்த ஆகாச ஸம்பந்தமின்றி வெளிச்சம் எப்படிக் கிடையாதோ, அப்படியே கரண பௌஷ்கல்யவத்தான சரீரத்தில் ஆரூடனான ஜீவனுக்கும் ஶரீராத்மஸம்பந்தமின்றி யாதொரு ஜ்ஞாநஸ்பூர்த்தியு முண்டாவதில்லையென்று கருத்துப்போலும். இவ்வர்த்தத்தை ஸ்ரீகீதாபாஷ்யே ஸர்வஸ்ய; ஸர்வ: ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா ஶேஷஸ்ய ஜகதோ ஜந்தவ: — இத்யாதி ஸ்ருதி ஸூக்திகளின்படி ஸர்வபூத ஜாதத்தினுடையவும் ஸகல ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திக்கும் மூலமான ஜ்ஞாநத்துக்கு உதயதேசமான ஹ்ருதயத்தில் எல்லாவற்றையும் எனது ஸங்கல்பத்தினாலேயே நியமித்துக்கொண்டு யான் ஆத்மாவாக நன்கு அமர்ந்துள்ளேன். ஆகவே என்னாலேயே எல்லோருக்கும் பூர்வாநுபூதவஸ்து விஷயகமாய் அநுபவ ஸம்ஸ்காரத்தினால் உண்டாகின்றதான ஸ்மரணமும் இந்த்ரியம் லிங்கம் ஆகமம் யோகம் இவைகளினால் முறையே யுண்டாகின்ற ப்ரத்யக்ஷ அநுமாந ஶாஸ்த்ர யோகஜ ப்ரத்யக்ஷங்களான வஸ்து நிச்சயங்

களும் உண்டாகின்றன என்று ஸுவ்யக்தமாக ப்ரதிபாதித்தருளினன். என்வே, இப்படித் தெளிந்திருப்பவர்கள், [illegible] — [illegible] இத்யாதிகளின்படி [illegible]த்தை ப்ரார்த்திருப்பர்—

இப்படியே, ப்ருஹ்மவித்யாங்கங்களாக விதிக்கப்பெற்றிருக்கின்றவைகளான சமதமாதிகளும் எம்பெருமான் [illegible] என்கின்ற நிர்ணயத்தினலேதான் உபாஸகரிடத்தில் நன்றாக நிலைகொள்ளும். இவ்வர்த்தத்தை [illegible] ஸூத்ர பாஷ்யத்தின் வ்யாக்யாநத்தில் ([illegible]) என்ற ப்ரதீகத்தின்மேல் [illegible] உபாஸ்ய [illegible]மாகச் சொல்லப்பட்டதல்ல'' பின்னென்னவெனில்? தனது [illegible] ஸ்வபாவத்துடன் வஸ்துவை நிர்தேசித்தபடி. இதற்கு ப்ரயோஜனமோவெனில், [illegible] விசேஷணம் விவக்ஷிக்கை யென்க. ஶாஸ்த்ரங்களினல் ஸர்வமும் [illegible]மென்று நன்கறியப் படுமானல் ராகத்வேஷாதி தோஷங்கள் கழிந்து சமாதிகுணங்கள் உடனே யுண்டாகும் என்று ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யர் த்ருஷ்டாந்தத்துடன் ஸாதித்தருளினர் - இப்படியே எம்பெருமானைத் தனது அந்தராத்மா வென்று அநுஸந்தித்த மஹாபுருஷருக்கே பரமாத்மாவினிடம் கரைகடந்த பற்றும் அதன் பயனாகவரும் மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்திலுள்ள ஆனந்தகோடிகளை யெல்லாம் அதிசயித்து விளங்குவதான [illegible] ரூபமான பரமஉத்தம ரஸத்தின் [illegible] அகலாது நிலைகொள்ளும். ஆனதுபற்றியே, [illegible] என்கிற விடத்தில் [illegible] கர்கசரூபமான [illegible]ஸத்தைவிட [illegible] சிறந்ததென்றும், [illegible] என்றவிடத்தில், பூர்வாதிகரணத்தோடு ஸங்கதி சொல்லுகையில் வித்யையில் [illegible]மான பலம் இன்றியமையாததாதலின் ஆவ்ருத்தி யெனும் குணம் நிரூபிக்கப்பட்டது. பிறகு முக்தியிலும் [illegible] பலத்துக்கு இன்றியமையாததான பகவானைத் தனக்கு ஆத்மாவாக அநுஸந்திக்கை நிரூபிக்கப் படலாகின்றது என்றும் வியாக்யானிக்கப் படலாயிற்று—இப்படியே முக்திஸாம்ராஜ்யத்தைப் பெற்ற மஹாபுருஷர்கள், [illegible], என்று அநுபவிப்பதும் இச்[illegible]த்தினலேதான். இங்கு ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் முக்தர்கள் பரப்ருஹ்மத்தைவிட வேறு பாடின்றியே தம்மை அநுபவிக்கின்றனர். பரப்ருஹ்மத்தை நெருங்கியதால் அவித்யை என்னும் திரை விலகவே ஸ்வாத்மாவானது உள்ளபடியே தோற்றுகிறதன்றோ? ஆகவேறு [illegible], என்றே அநுபவிக்கின்றனர், என்று ஸாதித்தருளினர்.

லோகங்கள் எல்லாம், இது மற்ற ப்ரும்மாதி லோகங்களுக்கும் உபலக்ஷணம், நரகு - நரகம், என்று - என்றறிந்து, நற்பதமே - நல்ல ஸ்தானமாகிய பரமபதத்தையே, நாடுவார் - அபேக்ஷிப்பார். 7

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத் விஷயம் பண்டித பூஷணம்

ஸ்ரீ. உப. வே. நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமியின்

ஸ்ரீபரமபத ஸோபாந வ்யாக்யானத்தில்

மூன்றுவது விரக்திபர்வம் முற்றிற்று,

‖ ஸ்ரீ: ‖

‖ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ‖

‖ வந்தேऽஹம் ஸீதிவவ ‖

துறவறமே துணிவார் துணுக்கற்ற விளக்துணிவோர்
உறவிலராதலில் நாமுயர்ந்தாருட னொன்றி நின்றோம்
மறவழி மாற்றி யெம்மையலைத் தீர்த்தவர் மன்னருளால்
கறவை யுகந்த பிரான் கழல் சூடும் கருத்தினமே.

‖ ஸ்ரீ: ‖

‖ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம: ‖

நான்காவது பீதிபர்வம்.

இப்படி விவேகம் நிர்வேதம், விரக்தி, இவைகள் உண்டாகும் க்ரமத்தை நிரூபித்தருளி இனி ஸம்ஸாரத்தில் பயத்தினால் உபாயத்தில் த்வரை உண்டாகிறது என்கிற க்ரமத்தை அநுஸரித்து முதலில் அப்படிப்பட்ட பயத்தை ஒருபர்வத்தில் நிரூபிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றி இவ்வர்த்தத்தை முதலில் ஒரு பாட்டாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'துறவறமே' என்றாரம்பித்து.

[ப - ம்.] துறவறமே-துறக்கப்படுகிற தர்மமே; அதாவது நிஷித்த கர்மங்களிலே, அப்படிப்பட்ட தர்மங்களிலேயே, துணிவார் - தைர்யத்தை உடையவர்கள், தைர்யத்துடன் அதில் ப்ரவர்த்திக்குமவர்கள் என்றபடி, துணுக்கு - த்வரை, அதாவது பரம புருஷார்த்தமாகிய மோக்ஷத்தில் த்வரை, அற்ற - இல்லாதவர்களான, இளம் துணிவோர் - இளமையான விஶ்வாஸத்தை உடையவர்கள், அதாவது அல்ப பலங்களில் ஆசையுடையோர் என்றபடி, உறவிலர் - நமக்கு உறவு இல்லாதவர்கள், அதாவது நம்முடன் சேர்க்கையற்றவர்கள் என்றபடி, ஆதலில் - ஆகையினால், நாம் - கீழ்ச்சொல்லியபடி விவேக நிர்வேத விரக்தியை உடைய நாம், உயர்ந்தாருடன் - உயர்ந்தவர்களான முமுக்ஷுக்களுடன், ஒன்றி - சேர்ந்து, நின்றோம் - நிற்கிறோம், மறவழி - மறம் - கோபம், அதாகிற வழி, காமக்ரோதங்களாகிற வழி என்றபடி, இவைகளை, மாற்றி - மாறும்படி செய்து, எம் - நம்முடைய, மையலை - அஜ்ஞானத்தை, தீர்த்தவர் - நிவ்ருத்தி செய்தவர்களான ஆசார்யர்களினுடைய, மன் - த்ருடமான, அருளால் -

இப்படி விவேகவிஶேஷத்தாலே ஆத்மாபஹாராதிநிவ்ருத்தியும் நிர்வேதவிஶேஷத்தாலே நிஷித்தநிவ்ருத்தியும் விரக்திவிஶேஷத்தாலே ஸாங்கைகாம்யநிவ்ருத்தியும் பிறந்தாலும் பூர்வார்ஜிதமுமாய்

க்ருபையினால், கறவை - பசுக்களை, உகந்த - ஸந்தோஷித்தவனான, அவைகளின் விஷயத்தில் ப்ரீதி உடையவனான என்றபடி, அதாவது 'திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புவத்தி' என்கிறபடியே பரமபதத்தில் இருப்பைக்காட்டிலும் ஸௌலப்யம் மிகவும் ப்ரகாசிக்கிறதாகையினால் பசுமேய்த்தலையே மிகவும் ப்ரீதியுடன் அங்கீகரித்த என்றபடி, பிரான் - உபகாரகனான ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய, தன்னுடைய ஸௌலப்யத்தினால் எல்லோரும் தன்னை ஆஶ்ரயிக்கும்படி உபகரித்தருளினவனுடைய என்றபடி, கழல் - திருவடிகளை, சூடும் - ஆஶ்ரயிக்கும், கருத்தினம் - கருத்தை உடையவர்களாக ஆனோம், அதாவது ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை ஆஶ்ரயிக்க வேண்டும் என்கிற கருத்தை உடையவர்களானோம் என்றபடி. 8

இனி ஸம்ஸாரபீதியாலே உபாயத்தில் த்வரை உண்டாகிறதென்பதை விஸ்தாரமாக நிரூபித்தருளுகிறார் - 'இப்படி' என்றாரம்பித்து. இப்படி - கீழ் நிரூபித்தபடி. விவேகவிஶேஷத்தாலே - ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களுடையவும், ஶரீராத்மாக்களினுடையவும், ஸ்வரூபம் ஸ்வபாவம் இவைகளைப் பற்றிய விவேகத்தாலே என்றபடி. 'ஆத்மாபஹார' என்றது பகவானுக்கு ஶேஷபூதமாகிய ஆத்மாவைத் தனக்கு ஶேஷபூதமென்று எண்ணுகை என்றபடி. 'ஆதி' என்பதினால் விபூதியையும் விபூதிமானையும் பற்றிய அபஹாரம் சொல்லப்படுகிறது. 'நிர்வேதவிஶேஷ'மாவது காமக்ரோதாதிகளினால் உண்டாகும் நிர்வேதமன்றிக்கே தத்வஜ்ஞானத்தினால் உண்டான நிர்வேதம். அதாவது காமக்ரோதிகளால் உண்டாகிய நிர்வேதம் நிஷித்தத்திலேயே ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்யும் என்று கீழ் நிர்வேதபர்வத்தில் 'ரோஷாதிகளாலே நிர்வேதம் பிறக்குமாகில் அது மேலும் விபரீதவ்ருத்தங்களிலே கைவளரப் பண்ணும்' என்றருளிச் செய்திருக்கையினாலே இப்படி விவேகத்தினால் உண்டான நிர்வேதமே நிஷித்த கர்மங்களில் இருந்து நிவ்ருத்தி அடைவதற்குக் காரணமாகும் என்றதாயிற்று. 'விரக்திவிஶேஷ'மாவது நிர்வேதத்தால்அவைகள் ஸ்வரூபவிருத்தம் என்கிற ஜ்ஞானத்தினால் உண்டாகிய விரக்தி. இப்படியன்றிக்கே வேறு ஏதாவது காரணத்தினால் விரக்தி உண்டாயிற்றாகில் அது ப்ரயோஜனபர்யவஸாயியாகாது. 'ஸாங்கைகாம்ய'மாவது ஸம்ஸார பந்தத்திற்குக் காரணமான காம்ய கர்மங்கள், அதாவது ஸ்வர்க்காதிகளுக்குக் காரணமான கர்மங்கள் என்றபடி. பூர்வார்ஜித - முன்பு ஸம்பாதிக்கப்பட்ட, அதாவது செய்யப்பட்ட. ஆரப்த - அநுபவிக்கப்பட்ட பலத்தை உடை

186752

புக்தபலமும் அன்றிக்கே க்ருதப்ராயச்சித்தமும் அன்றிக்கே ஆரப்தகார்யமுமாய் அநாரப்தகார்யமுமாய்க் கிடக்கிற கர்மஸமூஹத்தைப் பார்த்தால் போகத்தாலேயாதல் ப்ராயச்சித்தத்தாலேயாதல் நிச்சேஷமாகக் கழிக்கவரிதாயிருக்கிறபடியையும், இவற்றின் பலமான அநந்த சராசரசரீரங்களை பரிக்ரஹித்து அகாதமான து:க்கஸாகரத்திலே அழுந்தவேண்டும்படி வரும் கர்ப்பஜந்மஜராமரணாதி சக்ரபரிவ்ருத்தி ப்ரவாஹத்தையும், உயரவேறித் தன்னொப்பாராய்த் தோற்றினாரை சலத்தாலே த்வம்ஸமென்று தகர விழ விடுவார் ஸ்வவிஷய

யவை. க்ருதப்ராயச்சித்த - ப்ராயஸ்சித்தம் பண்ணப்பட்ட. ஆரப்தகார்யம் - தங்களுடைய கார்யமான பலத்தைக் கொடுக்க ஆரம்பித்தவைகள். அநாரப்தகார்யம் - அப்படிப்பலம் கொடுக்க ஆரம்பிக்காதவைகள். போகத்தாலே - அவைகளின் பலங்களை அநுபவிப்பதினாலே, நிச்சேஷமாக - மிகுதியில்லாமல், கழிக்க - நிவ்ருத்தி செய்துகொள்ள, அரிதாய் - அசக்யமானதாய், அதாவது 1 'அநுக்ஷண ஸமுத்தே துரிதவாரிதௌ துஸ்தரே யதி க்வசந நிஷ்க்ருதி: பவதி ஸாபி தோஷாவிலா' என்றிவர் தாமே ஸ்ரீஅபீதிஸ்தவத்தில் அருளிச்செய்திருப்பது இங்கனு ஸந்தேயம். இவற்றின் பலமான - கீழ்ச்சொல்லிய கர்மங்களின் பலமான, அநந்த - முடிவில்லாத, சராசரசரீரங்களை - ஜங்கமம் ஸ்தாவரம் முதலிய சரீரங்களை. அகாதமான - ஆழமான, து:க்கஸாகரத்திலே - துக்கமாகிய ஸமுத்திரத்தில், அழுந்தவேண்டும்படி வரும் - மக்னனாகப்போகும்படியாக நமக்கு வருகிற, கர்ப்ப - கர்ப்பவாஸம், ஜந்ம - பிறப்பு, ஜரா - கிழத்தனம், மரண - இறப்பு, ஆதி பதம் வ்யாதி துக்கம் முதலியவற்றைக்குறிக்கிறது. சக்ரபரிவ்ருத்தி - இவைகளாகிற சக்ரத்தின் சுழலில், அதாவது சக்ரம்போல் சுழன்று வருகிற இவைகளினுடைய, ப்ரவாஹத்தையும் - பரம்பரையையும். உயர - உயர்ந்த ஸ்தானத்தில், அதாவது ஸ்வர்க்கம் முதலிய லோகத்தில். தன்னொப்பாராய் - தனக்கு ஸமமான ஸ்வபாவத்தை உடையவராய், தோற்றினாரை - தோன்றி நிற்பவர்களை, சலத்தாலே - வஞ்சனையினாலே, அதாவது ஒரு வ்யாஜத்தினாலே. த்வம்ஸ - நாசமடை. தகர விழவிடுவார் - கவிழ் தலையாகப் பூமியில் விழும்படி செய்யுமவர்கள், அதாவது மிகவும் சிறந்த புண்ய கர்மங்களை அநுஷ்

1 ஒரு க்ஷணம்தோறும் வ்ருத்தி அடைந்துகொண்டிருப்பதாயும் ஒருவராலும் தாண்ட முடியாததுமான பாபமாகிற ஸமுத்திரத்தில் ஏதாவது ஒரு ஸமயத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம் பண்ணும்படி நேர்ட்டால் அதுவும் அநேகம் தோஷங்களை உடையதாகிறது.

வ்ருத்திகளை மநுஷ்யமாம்ஸபக்ஷணத்துக்கு கதாகதம் பண்ணி வைப்பார் ப்ருத்யவர்க்கமானாரை அவிநீதராக்கிக் கொண்டாள்வாரான தேவதாந்தரங்களினுடைய ப்ராப்தியில் தோஷங்களையும், நமன்றமர் பாசம் விட்டாலலைப்பூணுண்ணு மவ்வல்லல்களையும், வெஞ்சொலாளரான நமன்றமர் செய்யும் வேதனைகளையும், தீரனான தர்மபுத்ரன் கேட்டு

டித்து அதின் பலத்தினால் இந்திரனுடைய அர்த்தாஸனத்தில் உட்காரும்படியான ப்ரபாவத்தைப் பெற்ற யயாதியை வஞ்சனையாகத் தேவேந்திரன் ஸ்தோத்திரம் செய்பவனைப்போல 'நீ இவ்வளவு விசேஷமான பலம் பெறுகைக்கு என்ன கர்மம் பண்ணினாய்' என்று கேட்க, அப்பொழுது அந்த யயாதி தான் அநுஷ்டித்த கர்மங்களைச் சொல்லிக்கொண்டுவர, 'தப: க்ஷரதி கீர்த்தநாத்' (தபஸ்ஸு சொல்லுவதினால் நாசமடைகிறது) என்கிறபடியே உன்னுடைய புண்ய கர்மங்கள் இப்பொழுது சொல்லப்பட்டபடியினால் நசித்துவிட்டன, இனி உனக்கு இங்கு இருக்கச்சக்தி இல்லை, கீழே விழுந்துவிடு என்று தலை கீழாகத்தள்ளிவிட்டான் என்கிற வ்ருத்தாந்தம் பாரதத்தில் ப்ரஸித்தமிறே. ஸ்வவிஷயவ்ருத்திகளை - தன் ராஜ்யத்தில் இருப்பவர்களை. மநுஷ்யமாம்ஸபக்ஷணத்துக்கு - மனுஷ்யர்களைக் கொன்று அவர்களுடைய மாம்ஸத்தைப் புஜிப்பதற்காக, கதாகதம்பண்ணிவைப்பார் - போக்கு வரத்துச் செய்யும்படி பண்ணி வைப்பார், அதாவது தன் ஸேனைகளான ப்ரமதகணங்களை மனுஷ்ய மாம்ஸத்தை ஸாப்பிடும்படி நியமிக்கும் ருத்திரன் என்றபடி. ப்ருத்யவர்க்கமானாரை - தனக்கு வேலைக்காரர்களானாரை. அவிநீதராக்கிக்கொண்டு - தனக்குள் அடங்காதவர்களாகச் செய்துகொண்டு, ஆள்வார் - ஆளுமவர்கள், அதாவது தனக்கு ப்ருத்யனையும், சிஷ்யனையும், புத்ரனையும் இருக்கும் ருத்திரன் தன் தலையைக் கிள்ளும்படி இடம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் ப்ரும்மா என்றபடி. தேவதாந்தரங்களினுடைய - ப்ரும்மா ருத்திரன் இந்திரன் முதலிய மற்ற தேவதைகளினுடைய, ப்ராப்தியில் - அடைவதில். நமன்றமர் - யமதூதர்கள், பாசம் விட்டால் - பாசத்தை ப்ரயோகித்தார்களேயாகில், அலைப்பூண் உண்ணும் - அவர்களால் அலைக்கப்பட்டிருக்கையை அநுபவிப்பதான, அவ்வல்லல்களையும் - அந்தத் துக்கங்களையும், வெஞ்சொலாளரான - க்ரூரமான வார்த்தைகளை உடையவரான, அவர்கள் செய்யும் ஹிம்ஸையைக்காட்டிலும் அவர்களுடைய வார்த்தைகள் அதிக பாதகமாயிருக்குமென்றபடி. 'பாவிதழுவென மொழிவதற்கஞ்சி' என்றாரிறே. 'தீரனான' இத்யாதி — மஹாதைர்ய சாலியான தர்மபுத்திரன் கூட நரக மார்க்கத்தின் கொடுமையைச் சொல்லக்கேட்டு மூர்ச்சித்தான் என்றால் அதை அநுபவிப்பது மிகவும் துஸ்ஸஹமாய் பொறுக்க முடியாமல் இருக்கும் என்பது

மோஹித்துவிழும்படியான நரகலோகத்தின் படிகளையும், அதிது:ஸஹாநந்த நரகயாதனைகளையும் தாபத்ரயாத்யாயாதிகளிலே பரக்கக் கேட்டு, 1 'அஹம் பீதோஸ்மி', 2 'தெளிதொறும்நன்று அஞ்சுவன் நரகம் நானடைதல்' என்னும் அதிதீவ்ரபீதியாலே காற்றத்திடைப்பட்ட கலவர் மனம் போலேயும் ஆற்றங்கரை வாழ் மரம் போலவும் இருபாடெரி கொள்ளியினுள்ளெறும்பு போலவும் பாம்போடொரு கூரையிலே பயின்றாற்போலவும் வெள்ளத்திடைப்பட்ட நரியினம் போலவும் உள்ளந்துளங்கி

சொல்ல முடியுமோ என்றபடி. அதிது:ஸஹ - மிகவும் பொறுக்கமுடியாத. அநந்த - எண்ணிறந்த, நரகயாதனைகளையும் - நரகத்தில் உண்டாகும் துக்கங்களையும், தாபத்ரயாத்யாயாதிகளிலே - தாபத்ரயங்களை நிரூபிக்கும் ப்ரகரணங்களிலே, பரக்க-விஸ்தாரமாக. அஹம் - நான், பீத: - பயந்தவனாக. அஸ்மி - ஆகிறேன். தெளிதொறும் - (என்னுடைய ஸ்வரூபத்தை) அறியும் போதெல்லாம், நான், நரகம் - நரகலோகத்தை, அடைதல் - அடைதலைப்பற்றி, நன்று - நன்றாக, அஞ்சுவன் - பயப்படுவேன். அதிதீவ்ரபீதியாலே - மிகவும் அதிகமான வேகமுள்ள பயத்தினால். காற்றத்து-பெருங்காற்றில், இடைப்பட்ட - நடுவிலே அகப்பட்ட, 'அத்து' என்பது சாரிகை. கலவர் - மரக்கலத்தில் இருக்குமவர்கள், மனம்போலேயும் - மனது போலும். ஆற்றங்கரை - ஆற்றின் கரையில், வாழ் - வாழுகிற, மரம்போல - வ்ருக்ஷம்போல், அது ஆற்றின் ப்ரவாஹத்தில் வேர்களையப்பட்டு என்றைக்குக் கீழே விழவேண்டிவருமோ என்று பயந்திருக்குமாப்போலே என்றபடி. இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தினால் அந்தப் பயத்தைப் பரிஹரித்துக்கொள்ள ஶக்தி இல்லை என்பது த்யோதிதம். இருபாடு - இரண்டு பக்கங்களிலும், எரி - எரிந்துகொண்டிருக்கிற, கொள்ளியின் - கொள்ளிக்கட்டையினுடைய, உள் எறும்பேபோல - நடுவில் இருக்கும் எறும்பைப்போல, இருந்த இடத்தில் இருக்கமுடியாமலும் மற்று வேறு ஒரு இடத்திற்குப் போகமுடியாமலும் இருக்கும் இருப்புச் சொல்லப்படுகிறது. பாம்போடு - ஸர்ப்பத்துடன், ஒரு கூரையிலே - ஒரு குடிசையிலே, பயின்றாற்போலே - ஸஞ்சரிப்பதைப்போலே, கண்டதெல்லாம் பயத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியதாயிருக்கும் என்றபடி. வெள்ளத்து - ப்ரவாஹத்தின், இடை - நடுவில், பட்ட - அகப்பட்டுக்கொண்ட, நரியினம்போலவும்-நரிகளின் கூட்டம்போலவும். இந்த த்ருஷ்டாந்தங்கள் எல்லாம் பெரிய திருமொழியில் 11-ம்பத்தில் எட்டாம் திருமொழியான 'மாற்றமுள ஆகிலும்' என்னும் திருமொழியின் ஸங்க்ரஹம் என்றறியத்தக்கது. உள்ளம் - மனது, துளங்கி - சலித்துக்கொண்டு. ப்ரயோ

1\. 2. திருவாய்மொழி-8-1-9.

ப்ரயோஜநாந்தரபரனாதல் தத்ப்ரதானனாதல் உபயஸமவாதியாதல் மோக்ஷப்ரதானனாதலன்றிக்கே மோக்ஷைகபரனானவன் வஜ்ரலேபப்ராயமாய் இட்டபடை கற்படையாய் விக்நவிளம்பரஹிதமான நிவ்ருத்திஸாதநத்திலே 1 'மாநுஷ்யம் ப்ராப்ய', 2 'மஹதா புண்யபண்யேந', 3 'கிளரொளியிளமை கெடுவதன் முன்னம்' இத்யாதிகள்படியே விலக்கற்ற விரைதலுடையனும்.

ப்ரயோஜநாந்தரபரனாதல் - இதர ப்ரயோஜனத்தையே விரும்பிக்கொண்டிருப்பவனும், தத்ப்ரதானனாதல் - ப்ரயோஜனாந்தரத்திலும் மோக்ஷத்திலும் ஆசை உண்டானபோதிலும் ப்ரயோஜனாந்தரத்தையே முக்யமாக நினைத்துக் கொண்டிருப்பவனும், உபயஸமவாதியாதல் - ப்ரயோஜனாந்தரத்தையும் மோக்ஷத்தையும் துல்யமாக நினைத்துக்கொண்டிருப்பவனையும், மோக்ஷப்ரதானனாதலன்றிக்கே - இரண்டிலும் ஆசையுடையவனாயிருந்தபோதிலும் மோக்ஷத்தை ப்ரதானமாக நினைத்துக்கொண்டிருப்பவனையும் இருக்கிறவனையில்லாமல், மோக்ஷைகபரனானவன் - மோக்ஷம் ஒன்றிலேயே ஆசையுடையவன். இட்டபடை - வைக்கப்பட்ட படை, கற்படையாய் - கருங்கல்லால் செய்யப்பட்ட படையாய், அதாவது கருங்கல் படை வைத்தாப்போலே செய்யப்பட்ட அம்ஶத்திற்கு லோபம் இல்லாமல் வெகுகாலம் கழித்து மறுபடியும் செய்யத்தொடங்கினாலும் முன் செய்ததற்குமேலே தொட்டுக் கொண்டு ஆரம்பிக்கக்கூடியதாய் என்றபடி. விக்ந - தடை, விளம்ப-அவகாசம். நிவ்ருத்திஸாதநமாவது கர்மயோக ஜ்ஞானயோக பக்தியோக ப்ரபத்திகள். மாநுஷ்யம் - மனுஷ்ய ஜன்மத்தை, ப்ராப்ய - அடைந்து, ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுவதற்கு ப்ரயத்தினம் செய்யாதவன் பாபியாவான் என்று மேலே சேர்த்துக்கொள்ளவும். மஹதா - பெரியதான, புண்யபண்யேந - புண்யமாகிற விலையினால் (இந்த ஶரீரமாகிற தெப்பம் வாங்கப்பட்டது, அது உடைவதற்கு முன்னமேயே ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தைக் கடந்து அக்கரை செல்லவேண்டும்). கிளர் - வ்ருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கிற, ஒளி - காந்தியை உடைய, இளமை - யௌவனம், கெடுவதன் முன்னம் - நாசமடைவதற்கு முன்பே (பகவானை ஆஶ்ரயிக்க வேண்டும்). விலக்கற்ற - தடங்கல் இல்லாத, விரைதலுடையனும் - த்வரையையுடையவனுகும். 'விலக்கத்தவிர்த்தலுடையனும்' என்று பாடாந்தரம். விலக்கம்-ப்ரதிபந்தகம், அதை தவிர்த்தல்-நிவ்ருத்திசெய்வது, அதாவது ப்ரதிபந்தகத்தை நிவ்ருத்தி செய்தல் என்றபடி.

1\. 2. 3. திருவாய்மொழி-2-10-1.

வந்தன போல் வருபனவுமநந்தமாகி
மாளாத துயர் தரு வல் வினை நெருப்புக்
கிந்தனமாயெண்ணிறந்த காலமெல்லா
மின்னமுமிப்பவக் குழிக்கே யிழியா வண்ணம்
வெந்ததொரு குழவியை நற்குமரனுக்கும்
வெறித்துளவ வித்தகனர் விதியே கொண்டார்
பந்தனமாமவை யனைத்தும் பாறுகைக்கு
பழமறையின்பதமொன்றே பயிலுவாரே. 9

இதி ஸ்ரீகவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்³வேங்கடநாத²ஸ்ய ஸ்ரீமத்³வேதா³ந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீ பரமபத³ஸோபாநே
॥ ஸப்தமம் பீ⁴திபர்வ ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகாய நம: ॥

இப்படி ஸம்ஸாரத்தில் உண்டான கர்மங்களையும் அதின் பலங்களையும் பார்த்துப் பயத்துடன்கூடினவனுக்கு இன்னும் வரப்போகிற காலங்களிலும் இப்படியே பயத்திற்குக் காரணங்கள் அனேகம் இருப்பதையும் யோசித்தவர்கள் பகவானை அதிசீக்கிரத்தில் ஆச்ரயிப்பார்கள் என்று கீழ்ப் பர்வத்தில் அருளிச்செய்த அர்த்தங்களை ஒரு பாட்டாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்— 'வந்தனபோல்' என்றாரம்பித்து.

[ப - ம்.] வந்தனபோல் - கீழே கழிந்த காலங்களைப்போல, வருபனவும் - இனி வரப்போகிற காலங்களும், அநந்தமாகி - முடிவில்லாதவைகளாகி, மாளாத - (அநுபவத்தினாலாவது, ப்ராயச்சித்தாதிகளினாலாவது) நசியாத. துயர்தரு - துக்கத்தைக் கொடுக்கிற, வல் - த்ருடமான, வினை - பாப கர்மமாகிற, நெருப்புக்கு, இந்தனமாய் - விறகாய், விறகு அக்னி வ்ருத்தியடைவதற்குக் காரணமாவதைப் போல இந்தக் காலங்களும் பாபம் மேல் மேல் வ்ருத்தியடையக் காரணமாயிருக்கின்றன என்றபடி, இன்னமும் - இதற்கு மேலும், எண்ணிறந்த - கணக்கில்லாத, காலம் எல்லாம் - காலங்கள் எல்லாவற்றிலும், 'அநந்தகாலஸமீக்ஷயாப்யத்³ருஷ்டஸந்தாரபாரா:' என்றருளிச் செய்தாரிறே, இப்பவக்குழிக்கே - இந்த ஸம்ஸாரமாகிற பள்ளத்திலேயே, இழியாவண்ணம் - இறங்காதிருக்கும்படியாக, அதாவது

பாஶம் தே³வம் பாஶாங்குஶத⁴ர ஸவிதம் । தா³மோத³ராய மந்த்ரேண தா⁴ர
யேத் ப்ருஷ்ட²தே³ஶகே । த்³வாத³ஶாக்ஷரமுச்சார்ய ஶேஷம் மூர்த்⁴நி விந்ய
ஸேத் ॥" இதி । ததா² கிஞ்சித்³வாக்யாந்தே — "போ⁴கா³ர்தீ² போ⁴க³ஸி
த்³த்⁴யர்த²ம் கநிஷ்டா²ங்கு³ல்யா க்ரமாத் । அஷ்டாக்ஷரேண மந்த்ரேண ப்ரத்ய
க்ஷரம் த்⁴யாநபூர்வகம் । லலாடே ஹ்ருதி³ பா³ஹ்வோஶ்ச குக்ஷிமத்⁴யே ச பா
ர்ஶ்வயோ: । ப்ருஷ்டே²பி வாக்ஷரைர் மந்த்ரைர் விஷ்ணுகா³யத்ரியாந்வி
தை: । ஊர்த்⁴வபுண்ட்³ராணி சைவ ஸ்யாத் ம்ருதா³ வா சந்த³நேந வா ।
மோக்ஷார்தீ² ச விஶேஷேண த்³வாத³ஶாக்ஷரவித்³யயா । த்³வாத³ஶைதாநி
புண்ட்³ராணி குர்யாச்ச த்³வாத³ஶ நாமபி⁴: । ஷட³க்ஷரேண மந்த்ரேண
போ⁴கா³ர்தீ² சந்த³நேந ச । லலாடே ஹ்ருதி³ கண்டே² ச குக்ஷௌ பா
ஹ்வோர் யதா²க்ரமம் ॥" இதி । ஸ்ரீநாரதீ³யே ச ஸப்ததிதமாத்⁴யா
யே — "ஸ்தா²நாநி ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ஊர்த்⁴வபுண்ட்³ரஸ்ய தா⁴ரணே । கே
சித்³ த்ரயோத³ஶேத்யாஹு: வைஷ்ணவாநாம் த்³விஜர்ஷப⁴ । தத்பக்ஷே

பாசாயுதத்தைக் கையில் தரித்துக்கொண்டவராயும், அனேக இளம் ஸூர்யன்களுக்கு ஸமானமான வர்ணத்தை உடையவராயுமிருக்கிற பகவானை 'தா³மோத³ராய' என்கிற மந்திரத்தினால் பின்கழுத்தில் தரிக்கவேண்டும். த்வாதசாக்ஷரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு மிகுதியைத் தலையில் தரிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே சில வாக்கியங்களுக்கு அப்புறம் 'போகத்தை விரும்புகிறவன் அது ஸித்திப்பதற்காக சுண்டுவிரலினால் க்ரமமாக அஷ்டாக்ஷரம் என்கிற மந்திரத்தினால் ஒவ்வொரு அக்ஷரத்தையும் த்யானஞ்செய்துகொண்டு நெற்றியிலும் மார்பிலும் கைகளிலும் வயிற்றின் நடுவிலும் இரண்டு பக்கங்களிலும் முதுகிலும் விஷ்ணு காயத்ரியுடன் சேர்ந்த அஷ்டாக்ஷரங்களின் எழுத்துகளாகிய மந்திரங்களினால் மண்ணினாலாவது சந்தனத்தினாலாவது ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத்தரிக்கவேண்டும். மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவனாயிருந்தால் த்வாதசாக்ஷரம் என்கிற மந்திரத்தினாலும் பன்னிரண்டு நாமங்களினாலும் பன்னிரண்டு திருமண்களைத் தரிக்கவேண்டும். போகத்தை விரும்புகிறவன் சந்தனத்தினால் ஷடக்ஷரம் என்கிற மந்திரத்தினால் நெற்றியிலும் மார்பிலும் கழுத்திலும் வயிற்றிலும் கைகளிலும் க்ரமப்படி தரிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீநாரதீயகல்பத்தில் எழுபத்தினாலாவது அத்யாயத்தில் 'ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரிப்பதில் இடங்களைச்சொல்லுகிறேன். ஓ! ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டனே! வைஷ்ணவனுக்கு சிலர் பதிமூன்று திருமண் தரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள், அந்தப்பக்ஷத்தில் இடங்களைச்

[illegible]

சொல்லுகிறேன். முதலில் நெற்றியில் இடவேண்டும் என்று அறியத்தக்கது' என்றாரம்பித்து 'பதிமூன்றாவது ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தலையில் தரிக்கவேண்டும், சில புத்திமான்கள் பன்னிரண்டு அல்லது எட்டு என்று சொல்லுகிறார்கள். பன்னிரண்டு என்கிற பக்ஷத்தில் தலையில் தரிப்பதை விட்டுவிடவேண்டும். எட்டு என்கிற பக்ஷத்தில் தலைமுதலாக இன்னும் சில இடங்களையும் விட்டுவிடவேண்டும். அந்தந்த இடங்களில் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரிப்பதில் மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறேன்' என்றாரம்பித்து பன்னிரண்டு திருநாமங்களையும் சொல்லிப் பிறகு 'த்வாதசாக்ஷரம் என்கிற மந்திரத்தினால் சிரஸ்ஸில் மண்ணைத் தரிக்கவேண்டும்; பன்னிரண்டு என்கிற பக்ஷத்திலோவெனில் தலையில் தரிப்பதையும் அதின் மந்திரத்தையும் விட்டுவிட்டு மற்றவைகளைத் தரிக்கவேண்டும். இந்தப்பக்ஷத்திலும் வேறு மந்திரங்களைக்கொண்டும் தரிக்கலாம். த்வாதசாக்ஷரம் என்கிறமந்திரத்தின் ஒவ்வொரு அக்ஷரத்தினாலும் தரிக்கவேண்டும். கழுத்தில் தரிக்கப்படுகிற நான்கு திருமணையும் விட்டுவிட்டு ஓ! ருஷி ச்ரேஷ்டனே! எட்டு திருமண்களையாவது தரிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தந்த மந்திரங்களின் த்யானம் அவச்யம் இருக்கவேண்டும் என்பதும் 'ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரிப்பதில் த்யானம் செய்யவேண்டியதைச் சொல்லுகிறேன், எந்தத் திருநாமத்தினால் எந்தத் திருமண்காப்பைத்தரிக்கிறானோ அந்தத் திருமண்காப்பில் அந்தந்த மந்திரங்களின் அர்த்தங்களை த்யானம் செய்யவேண்டும். அப்படி த்யானமில்லாமல் தரிக்கப்படும் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் ப்ரயோஜனமற்றது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் திருமண்களின்

[illegible]

கணக்குகளுக்குத்தக்கபடி மந்திர விசேஷங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடியினால் ப்ரும்மராத்ரத்தில் ப்ரணவத்தினால் நெற்றியில் தரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதும், ப்ரும்மாண்டபுராணத்தில் 'உத்ருதாஸி' என்கிற மந்திரத்தினால் தரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதும் ஒரு திருமணைத் தரிக்கிற பக்ஷத்தைப்பற்றியது என்றறியத்தக்கது. அப்படியே மற்றோரிடத்தில் 'இடதுகையில் பரிசுத்தமான தீர்த்தத்தில் பரிசுத்தமான மண்ணை ப்ரதக்ஷிணமாகக் குழைத்து மூலமந்திரத்தினால் கும்பலாய்ச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். பிறகு கேசவாய என்கிற மந்திரம் முதலாக க்ரமப்படியே நேராயும் ப்ரகாசமான பக்கங்களை உடையதாயும் நடுவில் இருக்கும் இடங்களில் வ்யாபரித்ததாயும் திருமண்காப்புகளை சோம்பல் இல்லாமல் தரிக்கவேண்டும், மூக்கின் அடிபாகம் ஆரம்பித்து நெற்றியில் முதலில் தரிக்கவேண்டும். இரண்டாவது வயிற்றில் தொப்பிளுக்குமேலும், பிறகு மார்பிலும், அதற்குப் பிறகு மார்புக்குமேல் கழுத்திலும், பிறகு வயிற்றில் வலதுபக்கத்திலும், பிறகு ஆறாவது திருமண்காப்பை வலது கையிலும், பிறகு வலது கழுத்திலும், அப்படியே இடதுபக்கத்தில் மூன்று திருமண்காப்புகளையும், பதினொன்றாவதும் பன்னிரண்டாவதும் திருமண்காப்புகளை முதுகின் கீழும் மேலும் இப்படி ஆசாரத்தை அனுஸரித்து ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களைத் தரிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரும்மாண்டபுராணத்தில் 'நெற்றியில் கேசவனை த்யானம் செய்யவேண்டும், வயிற்றில் நாராயணனையும், மார்பில் மாதவனையும், கழுத்தில் கோவிந்தனையும், வயி

[illegible]

ற்றின் வலது பக்கத்தில் எங்கும் நிறைந்தவனாகிய விஷ்ணுவையும் த்யானம் செய்யவேண்டும், அந்த வலதுபக்கத்தில் கையில் மதுஸூதனனை த்யானம் செய்யவேண்டும். அந்த வலதுபக்கத்தில் கழுத்தில் த்ரிவிக்ரமனையும், இடது பக்கம் வயிற்றில் வாமனனையும், அதேபக்கத்தில் கையில் ஸ்ரீதரனையும், அதே பக்கத்து கழுத்தில் ஹ்ருஷீகேசனையும் பின்பக்கத்தில் பத்மநாபனையும், பிடரியில் தாமோதரனையும் த்யானம் செய்யவேண்டும், அதை அலம்பின தீர்த்தத்தினால் வாஸுதேவ என்கிற மந்திரத்தினால் தலையிலும் இப்படியே என்னுடைய பக்தன் தினந்தோறும் ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரிக்கவேண்டும். இப்படித் தரித்துக்கொண்டு கேசவன் முதலிய பன்னிரண்டு நாமங்களாகிற மந்திரங்களினால் அழகான அந்த ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களை விரலினால் தொடவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலேயே மற்றொரு அத்யாயத்தில் சில பதங்களை நீக்கியும் சில பதங்களைச் சேர்த்தும் இதே ச்லோகங்களைச் சொல்லிவிட்டு 'வலது பக்கத்தில் ஸ்ரீவத்ஸத்தையாவது தாமரைப்பூவையாவது பூஜை பண்ணும்பொழுதும், ஜபம் பண்ணும்பொழுதும் ஸாயங்காலத்திலும் காலையிலும் ஸாவதானத்தோடு கூடினவனாய் தரிக்கவேண்டும், இப்படியே மந்திரங்களை உச்சரித்து ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களைத் தரிக்கவேண்டும்' என்றிவை முதலியது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே பாரமேஷ்ட்ய ஸம்ஹிதையில் சரீரத்தில் உண்டான பகவான் வஸிக்கும் க்ஷேத்ரங்களை வர்ணிக்கும் இடத்தில் நெற்றியில் மூன்று அங்குலம் அகலமாவது இரண்டங்குலம் அகலமாவது இடவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது கேசவன் என்று பெயருடைய பகவானுக்கு இடம். வயிற்றில் தொப்பி

[illegible]

ளுக்குமேல் பன்னிரண்டு அங்குலம் நீளமாயும் மூன்று அங்குலம் அகலமாயும் இடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அது நாராயணன் என்று பெயருடைய விஷ்ணுவின் வாஸஸ்தானம். ஓ! தேவரிஷியே! மார்பில் அப்படியே ஒட்டைச்சாண் நீளம் உள்ளதாயும், நாலு அங்குலம் அகலமுள்ளதாயும் (இடவேண்டும்) அது லக்ஷ்மியுடன்கூடிய மாதவனுக்கு இடமாகச்சொல்லப்பட்டது. நெஞ்சுக்குழியில் மூன்றங்குலம் நீளம் அகலம் உள்ளதாகத்தரிக்கவேண்டும், அது கோவிந்தன் என்று பெயருடைய விஷ்ணுவிற்கு உத்தமமான ஸ்தானம். வலது வயிற்றில் பன்னிரண்டு அங்குலம் நீளமும் மூன்று அங்குலம் அகலமும் இடவேண்டும், அது விஷ்ணுவின் வாஸஸ்தானம். வலது கையில் பத்து அங்குலம் நீளமுள்ளதாயும் முன்போல் மூன்று அங்குலம் அகலமுள்ளதாயும் தரிக்கவேண்டும் அது மதுஸூதனனுக்கு இருப்பிடம். கழுத்தில் மூன்று அங்குலம் நீளமும் மூன்று அங்குலம் அகலமும் இடவேண்டும், அது த்ரிவிக்ரமனுக்கு இருப்பிடமாகச் சொல்லப்பட்டது. இடது வயிற்றில் பன்னிரண்டு அங்குலம் நீளமுள்ளதாயும் மூன்று அங்குல விஸ்தாரமுள்ளதாயும் இடவேண்டும், அது வாமனனுக்கு இருப்பிடம். இடது பக்கம் கையிலும் இடதுபக்கம் தோளிலும் வலதுபக்கத்தில் போலவே இடவேண்டும் அது ஸ்ரீதரனுக்கும் ஹ்ருஷீகேசனுக்கும் இருப்பிடம். பின்பாகத்தில் இடுப்புக்குமேல் முதுகேலும்பில் மூன்று அங்குலம் நீளம் அகலம் உள்ளதாக இடவேண்டும், அது பத்மநாபனுடைய இடம். [இவ்விடத்தில் அந்த இடம் பத்மநாபனுடைய இடம் என்று அந்வயம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும்.] பிடரியிலும் அப்படியே மூன்று அங்குலம் நீளம் அகலம் உள்ளதாய் இடவேண்டும். அது தாமோதரன் என்று பெயருடைய விஷ்ணுவின் ஸ்தான

[illegible]

மாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஊர்த்வபுண்ட்ரம் இடவேண்டியதும், அவற்றின் லக்ஷணங்களும், அவைகளின் தேவதைகளும் பகவானுகிய ரிஷி எப்படிச்சொல்லியிருக்கிருரோ அப்படிச்சொல்லப்பட்டது. இப்படி சாஸ்திரப்படி ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களைத் தரித்துக்கொண்டு பன்னிரண்டு நாமங்களையும் ஆவாஹனம் செய்து அந்தந்த நாமங்களுடன் நம: என்னும் பதத்தைச் சேர்த்து க்ரமப்படி கையைக்கூப்ப வேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியே பாரமேச்வர ஸம்ஹிதையில் 'பகவானை ஆச்ரயித்தவர்களான ப்ராம்மணர்கள் க்ஷத்திரியர்கள் வைச்யர்கள் மண்ணினுலாவது சந்தனத்திலாவது இடப்பட்ட பன்னிரண்டு ஊர்த்வ புண்ட்ரங்களாலும் எப்பொழுதும் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாய் இருக்கவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரும்மாண்ட புராணத்தில் இந்தத் திருமண்காப்புகளுக்கு நீளம் விசாலம் முதலியது உத்தமம் மத்யமம் என்று அனேகவிதமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்படி என்னில்:—பத்தங்குலம் நீளம் உள்ளது உத்தமமானது. ஒன்பது அங்குலம் நீளம் உள்ளது மத்யமம், எட்டு அங்குலம் நீளமுள்ளது அதமம் ஏழு, ஆறு, ஐந்து, அங்குலங்கள் அளவுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட மூன்று விதமான புண்ட்ரங்கள் மத்யமம். நாலு, மூன்று இரண்டு அங்குலங்கள் அளவுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட புண்ட்ரங்கள் அதமம்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மிகுதி விஷயம் ஸ்ம்ருதி சந்திரிகை முதலிய க்ரந்தங்களில் கண்டறியத்தக்கது.

இப்படி அனேகம் விதங்களான கணக்குகளைச் சொல்லியிருக்கும் இடத்தில் எவ்விதமான கணக்கு முக்கியமானதுஎன்னில் :—சொல்லப்படுகிறது

[illegible]

பெரிய கார்யத்தையும் சிறிய கார்யத்தையும் ஒரே பலத்தில் விகல்பமாகச் சொல்லுவது ஸம்பவிக்காதாதலால் பெரியகணக்கே முக்யம் என்பது ஸித்தித்திருக்கிறது. எந்த இடத்தில் சிலகர்மங்களுக்கு அங்கமாகவாவது சில பலங்களைக்குறித்தாவது குறைந்த கணக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த இடத்தில் விசேஷவசனம் இருக்கிறபடியினுல் குறைந்த கணக்கை உடையதாகவே அங்கீகரிக்க வேண்டும். மற்ற இடங்களில் அதிகமான கணக்கை அங்கீகரிப்பதே முக்யமானது. த்ரவ்யம் கிடைக்காமை, அசக்தி, முதலிய காலங்களில் வேறு கதியில்லாமையினுல் குறைந்த ஸங்க்யையை அங்கீகரிக்கவேண்டும்— முழுமையையும் செய்யாதிருப்பதைவிட சக்திக்குத் தக்கபடி அனுஷ்டிக்கவேண்டும் என்பது நித்தியகர்மங்களைப்பற்றி சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினுல். காம்பமான கர்மங்களிலும் சில கர்மங்களில் சக்திக்குத்தக்கபடி அனுஷ்டித்தாலும் அவரவர்கள் ப்ரயாஸத்திற்குத் தக்கபடி பலம் கிடைக்குமென்று தானம் முதலிய தர்மங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதினுல் இப்படியே அஹிர்புத்ன்ய ஸம்ஹிதையில், 'இந்தக்கர்மத்தில் ஸமாதியில்லாமல் மனுஷ்யன் அல்பமான கார்யத்தைச் செய்துகொண்டு இருந்தபோதிலும் ப்ரயாஸத்திற்குத் தகுந்தபடி ப்ரயோஜனத்தை அடைகிருன்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆக இதினுடைய சுருக்கமாவது— பகவானிடத்தில் பக்தி உடையவர்களாயும் மற்றவர்களுமான ப்ராம்மணர்களினுல் த்ரிபுண்ட்ரம் முதலிய

உபஸம்ஹாரச்ச ப்ரஸித்தோ தர்மஸ்ய । விஷ்ணுக்ஷேத்ரோத்பவா ஸா ஸிதாஸிதாஸிதா நாஸிகாதி விலக்ஷணா: ஸச்சித்ரம் கச்சபாக்ருதி ஹரிபாதஸத்ருசம் த்வாதச த்ருடம் ததா ச ॥

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதேந ச்ருதிஸ்ம்ருதிஸமீக்ஷித: ।
விதாநம் ஊர்த்வபுண்ட்ரஸ்ய விஸ்தரேண நிரூபிதம் ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீஸச்சரித்ரரக்ஷாயாம் ஊர்த்வபுண்ட்ரதாரணாதிகார: த்விதீய: ।

வை விடத்தக்கது (என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது.) கர்மங்களுக்கு அங்கமாக இருப்பது முதலிய காரணங்களினால் ஊர்த்வபுண்ட்ரமே க்ரஹிக்கத்தக்கது. இதில் மற்றவஸ்துக்களைவிட மண்ணே விசேஷமானது அந்த மண் வெளுத்தநிற முடையதாயும் பகவானுடைய க்ஷேத்திரத்தில் உண்டானதாயும் இருக்கவேண்டும். மோதிரவிரல் முதலியவைகள் விகல்பமானவை. ஆமையின் ஆகாரத்தைத்தவிர மற்ற ஆகாரங்கள் இடைவெளியுடன் இருக்கவேண்டும். அதில் பகவானுடைய திருவடிபோன்ற ஆகாரத்தை உடையது முக்யமானது. பன்னிரண்டு என்கிற ஸங்க்யையில் குறைவில்லாமல் இருப்பது முக்யமானது.

ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதன் என்கிற திருநாமமுடைய ஆசார்யனால் அநேகம் ச்ருதிகள் ஸ்ம்ருதிகள் இவைகளைக்கொண்டு ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தின் விதி இப்படி விஸ்தாரமா நிரூபிக்கப்பட்டது.

ஊர்த்வ புண்ட்ரதாரணவிதி என்னும்

இரண்டாவது அதிகாரம் முற்றிற்று.

16628

ஸ்ரீ. உப. எம். ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமியின் உபந்யாஸங்கள்.

ஜனங்களுக்கு ஆஸ்திக்யம் உண்டாகவேண்டுமென்று இந்த ஸ்வாமியின் த்ரவ்ய ஸஹாயத்தால் கரூர் ப்ராந்தங்களில் உபந்யாஸங்களை நடத்த ஸ்ரீ. உப. தட்டை. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமி ஸபையோரால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டு அந்த ஸ்வாமியும் பின் வருமாறு உபந்யாஸங்களை அந்தந்த ஊர்களில் குறிக்கப்பட்ட தேதிகளில் செய்துவருகிறார். அந்தந்த ஊர்களிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கேட்டு ஆநந்தித்து தங்களுடைய க்ருதஜ்ஞதையை கடிதம் மூலமாய் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

ஆடி மீ 22, 23உ ராஜேந்த்ரத்தில் — பரதேவதா நிஷ்கர்ஷம், சரணாகதி, கர்மாநுஷ்டானம்.

,, 29, 30உ கரூரில்—பக்தியோகம், த்ருவசரிதம், கர்மாநுஷ்டானம்.

,, 31உ மேலப்பாளையத்தில்—கர்மயோகம்.

ராவ்ஸாஹிப், டில்லி. ஸ்ரீ. உப. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமியின் உபந்யாஸங்கள்.

நமது ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹம் வரவர தாழ்ந்த நிலைமைக்கு வந்துகொண்டிருப்பதைக்கண்டு வருந்தி அதை எப்படியாவது முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற ஆவலுள்ள இந்த ராவ்ஸாஹிப்ஸ்வாமி தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவ அக்ரஹாரங்களில் பண்டிதர்களை அனுப்பி உபந்யாஸம் செய்யும்படி செய்தால் தான் பொருள் உதவிசெய்வதாக வாக்களித்து சென்ற ஐந்துவருஷங்களாக த்ரவ்யஸஹாயம் செய்துவருகிறார். இவ்வருஷம் கும்பகோணத்திற்கு வடக்கிலுள்ள பத்து ப்ரஸித்தமான ஸ்ரீவைஷ்ணவ அக்ரஹாரங்களில் உபந்யாஸம் செய்யும்படி ஸ்ரீ.உப. வே. வித்வான் காரப்பங்காடு ஸிங்கப்பெருமான் ஸ்வாமி ஸபையால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டு அந்த ஸ்வாமியும் இந்த ஆவணி மீ த்தில் உபந்யாஸங்களை ஆரம்பிப்பதாக ஸ்ரீமுகம் ஸாதித்திருக்கிறார். உபந்யாஸங்கள் சீக்கிரம் நடைபெறும்.

இதைப்போல் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் உபந்யாஸங்களை நடத்த ப்ரபுக்கள் முன்வந்து த்ரவ்யஸஹாயம் செய்தால் தேசத்துக்கு க்ஷேமம் உண்டாகும்.

ச்ருதப்ரகாசிகா ஸஹிதம், ஸ்ரீபாஷ்யம் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு.

முதல் ஸஞ்சிகை (லகுஸித்தாந்தம் முடிய)	ரூ. ...	1	4	0
2-வது மஹா பூர்வபக்ஷம் முடிய	...	0	10	0
3-வது ஜிஜ்ஞாஸாதிகரணம்	...	0	12	0
ஸ்ரீவசநபூஷண ப்ரமாணத்திரட்டு அரும்பத விளக்கம்	...	1	4	0
திருவாய்மொழி ஈட்டின் ப்ரமாணத்திரட்டு முதல் 3-பத்து	...	0	12	0

திருப்புறம்பியம் போஸ்டு, கும்பகோணம். }   T. D. ராமஸ்வாமி நாயுடு